

ZWARTBOEK

FRANS
TIMMERMANS

**“Wees blij, koester dat probleem!
Maak het groter. Dan kun je er
nog jaren plezier van hebben!”**

Deze uitspraak uit 2007 is een perfecte samenvatting van de politieke filosofie van Frans Timmermans. De GroenLinks-PvdA-leider zegt op te komen voor het klimaat, maar wie dieper graaft ontdekt de onfrisse waarheid. Frans Timmermans lost geen problemen op, maar creëert ze. Daarbij is hij vooral uit op zijn eigen aanzien. Wie in de weg staat, wordt rücksichtslos terzijde geschoven. De veeltalige Limburger spreekt vooral één taal: die van de macht. Het *Zwartboek Frans Timmermans* is het eerste boek dat de volledige omvang van zijn machtsmanipulaties onthult en zijn klimaatagenda ontleedt.

Cultuur
onder
Vuur

www.cultuurondevuur.nl

Zwartboek Frans Timmermans

Eerste druk november 2023
Tweede druk mei 2024

Het *Zwartboek Frans Timmermans* is een uitgave van Cultuur onder Vuur. Deze campagne stelt zich tot doel de Nederlandse cultuur en christelijke tradities te verdedigen tegen socialisme, klimaatideologie en islamisering. Voor meer informatie zie: www.cultuurondervuur.nl

© – De brochure *Zwartboek Frans Timmermans* is eigendom van Stichting Civitas Christiana. Alle rechten voorbehouden. Citeren is toegestaan mits met bronvermelding.

INHOUDSOPGAVE

Inleiding	4
Hoofdstuk 1: 'Koester dat probleem! Maak het groter.' <i>De opkomst van Frans Timmermans</i>	6
Hoofdstuk 2: 'Mijn hart is bij jullie' <i>Frans Timmermans en de asielzoekers</i>	22
Hoofdstuk 3: Blauwdruk van de totale klimaatstaat <i>Frans Timmermans en de Green Deal</i>	32
Hoofdstuk 4: De watermeloen <i>Frans Timmermans en de nieuwe ideologie van het klimaatsocialisme</i>	56
Hoofdstuk 5: Fietsen zonder handen <i>Vijftien redenen om Frans Timmermans uit het Torentje te houden</i>	78
Over Cultuur onder Vuur	84

INLEIDING

"Ik heb Timmermans persoonlijk leren kennen als een niet-integer, onbetrouwbaar mens." Een heftig oordeel over de in linkse kringen populaire politicus Frans Timmermans. Is dit het populistisch polariseren waar de GroenLinks-PvdA-leider ook zo graag op afgeeft? Zeker niet. Het oordeel komt van één van de nabestaanden van de Nederlandse mariniers die in Indië weigerden om een oorlogsmisdad te plegen. Deze burger heeft met Frans Timmermans samengewerkt voor eetherstel van de militairen. Maar toen het Tweede Kamerlid minister werd, een flinke stap omhoog, gaf Timmermans niet meer thuis. De PvdA'er blijkt alleen tegen kolonialisme als het politiek uitkomt.

Het is een veelzeggende episode uit het politieke leven van Frans Timmermans. De Limburger gaat over lijken om vooruit te komen. Daarbij schuwt hij leugen en bedrog niet. Glunderend vertelt hij dat de islam "al 2.000 jaar" onderdeel is van het Westen. Gepassioneerd gaat hij in gesprek met asielzoekers die vanuit het (veilige) Turkije naar Europa trekken, om vervolgens Europeanen straal te negeren als zij hun zorgen uiten. Zonder blikken of blozen fantaseert hij in de VN-Veiligheidsraad over de laatste momenten van MH17-passagiers.

Opereert Timmermans hiermee anders dan zijn collega-politici? Zeker niet. Politiek geeft al snel vuile handen. Het verschil is dat Timmermans meer uitgesproken en expressief is dan zijn collega's. Wat hij zegt en doet blijft niet lang verborgen. Nog het minst doordat hij graag over zichzelf vertelt. Zijn Limburgse afkomst. Zijn passie voor voetbalclub Roda JC. Zijn liefde voor Bruce Springsteen. Deze openheid

maakt hem een van de meest geliefde én gehate politici van Nederland. Waarbij vriend en vijand moet erkennen dat Timmermans welbespraakt, intelligent en doortastend is. Een man die je om een boodschap kunt sturen.

Dit alles zou geen zwartboek rechtvaardigen, als Timmermans een ongevaarlijke boodschap zou uitdragen. Dat is helaas niet het geval. Frans Timmermans heeft zich het pseudo-evangelie van Klimaat aangemeten. Het is zijn kruistocht (zonder kruis) geworden om in Europa en ook Nederland een klimaatrevolutie te ontketenen. Ogenschijnlijk om de wereld te redden van een naderende eco-apocalypse. Maar achter het groene angstzaaien zit een onmiskenbaar rood ideaal: de feitelijke afschaffing van privé-eigendom en de vestiging van absolute staatscontrole. Een ideaal dat ingegeven wordt door een anti-beschavingsagenda van *Deep Ecology*. Een ideaal dat op subtiële dus des te gevaarlijkere wijze nagestreefd wordt. Stap voor stap, met het verbieden van plastic verpakkingen, het verplichten van de stekkerauto en het invoeren van een CO2-taks. Het eindresultaat is hetzelfde: burgers verliezen hun privé-eigendom en worden horigen van de staat.

Dit ideaal is onverenigbaar met onze Westerse christelijke beschaving. Het leidt tot communisme. Wie denkt dat we van die ziekte genezen zijn na de twintigste eeuw, komt bedrogen uit. 'Rood' leeft, gehuld in 'groen'. En met de sluwe, machtsbeluste Frans Timmermans aan het roer, kan dit klimaatsocialisme het kompas worden van het schip van de staat. God verhoede deze rampzalige koers, die ons land zeker op de klippen doet lopen.

*Hugo Bos,
campagneleider Cultuur onder Vuur*

HOOFDSTUK 1

'KOESTER DAT PROBLEEM! MAAK HET GROTER' DE OPKOMST VAN FRANS TIMMERMANS

Franciscus Cornelis Gerardus Maria Timmermans werd geboren op 6 mei 1961 in Maastricht, Limburg. Zoals zijn voornamen doen vermoeden was het gezin Rooms-katholiek, een geloof dat Timmermans als volwassene heeft verworpen. De jongen groeide op in Brussel en Rome, waar zijn vader in een ondersteunende functie werkte voor Nederlandse ambassades. Zijn ouders scheidden in 1975, waarop hij terugkeerde naar Nederland. In het Limburgse Heerlen volgde hij de middelbare school.

Timmermans dweept met zijn Heerlense afkomst als kleinzoon van een koempel, stamgast van café Pelt en fan van voetbalclub Roda JC. Maar volgens *NRC*-redacteur en Heerlenaar Joep Dohmen is de band met Heerlen "heel dun".

{	Timmermans benadrukt	"Timmermans kandideert
	te pas en te onpas zijn	zich op het terras van
	Limburgse afkomst	zijn stamcafé, maar wat is eigenlijk een stamcafé als je er nooit bent? In

werkelijkheid heeft Timmermans tegenwoordig nauwelijks binding met Heerlen, maar in zijn hoofd is het misschien anders." De politicus woont tegenwoordig al acht jaar in België.

Vanaf 1980 studeerde Timmermans aan de Katholieke Universiteit Nijmegen Franse letterkunde. Ook volgde hij

colleges Frans en rechten aan de Universiteit van Nancy. Lid van een studentenvereniging werd hij niet, politiek actief evenmin. Naar eigen zeggen was hij te druk met voetballen.

Timmermans groeide op tijdens de Koude Oorlog: in zijn geboortjaar werd de Berlijnse Muur geplaatst. Dit is de achtergrond van zijn vroege loopbaan. Die begon niet voordat eerst de dienstplicht vervuld werd. Bij de Koninklijke Landmacht was hij tolk-vertaler Russisch, voor het geval Russische krijgsgevangenen ondervraagd moesten worden. Daarop volgde

een dienstverband bij het ministerie van Buitenlandse Zaken. BuZa was (en is)

{ In het 'diplomatenklasje' kreeg hij de mores van Buitenlandse Zaken

een kaste, met eigen mores.

Die kreeg Timmermans mee in het 'diplomatenklasje' dat hij volgde. Dat hij goed geïntegreerd was in het ministerie, maakte hem later als minister geliefd bij de ambtenaren van het departement.

Timmermans kreeg zijn eerste diplomatieke betrekking in 1990, aan de Nederlandse ambassade in Moskou. Een prominente standplaats, ook nog eens in een tijd van ingrijpende verandering met de teloorgang van de Sovjet-Unie. Moskou had het startpunt kunnen zijn voor een glansrijke loopbaan als ambassadeur. Al vereist die functie een discretie die onverenigbaar is met Timmermans' profileringsdrang.

De loopbaan van de jonge diplomaat nam een beslissende wending door zijn aanstelling in Brussel bij OVSE-functionaris Max van der Stoel. Deze diplomatieke veteraan geldt als de mentor en het grote voorbeeld van Timmermans: "mijn politieke vader" noemde hij hem in 2012. Van der Stoel

DE CURIEUZE WOONSITUATIE VAN FRANSTIMMERMANS: 'VERDUURZAMING' AFDWINGEN IN EUROPA, THUIS BLIJFT ALLES ENERGIELABEL G

Frans Timmermans laat zich voorstaan op zijn Limburgse afkomst, ook al woonde hij in zijn vroege leven slechts vijf jaar in de provincie. Om het imago van Limburger in stand te houden, kocht hij in 2010 een woning in Heerlen. Dit was al in de tijd dat hij pleitte voor een "veel ambitieuzer" klimaatbeleid. Dat maakt het opmerkelijk dat dit pand energielabel G had.

Het karakteristieke huis met elf kamers en twee kelders plus een tuin van 2.000 m², was een ideale kandidaat voor de verduurzaming die Timmermans voorstaat. Aan geld kon het daarbij niet ontbreken. Uit openbare gegevens blijkt dat de politicus 575.000 euro neerlegde voor de woning, maar er een hypotheek op vestigde van 700.000 euro. Minstens een ton aan verduurzamingsmaatregelen was zeker mogelijk geweest. Een schot in open doel voor een politicus die zo serieus streeft naar een beter klimaat.

Maar toen Timmermans het pand in 2019 weer in de verkoop zette, stond er op Funda wéér energielabel G. Er was geen zonnepaneel, geen warmtepomp, geen vloerisolatie. Er was vooral veel tocht en hoge stookkosten (al was dat gezien zijn vorstelijk salaris geen probleem). Dit terwijl Timmermans tegen deze tijd in Brussel de klimaatsaar was geworden en in zijn European Green Deal de intensieve verduurzaming van woningen opdrong aan lidstaten.

Timmermans verruilde Heerlen voor de lommerrijke omgeving van Brussel. Daar betrok hij een villa in Tervuren. Deze kleine stad is populair bij topfunctionarissen van de EU. Tervuren is op slechts een kwartiertje rijden van hartje Brussel, maar

De kapitale villa van Timmermans in de dure Vlaamse gemeente Tervuren. Terwijl hij aan Europeanen zonnepanelen en warmtepompen opdringt, verwarmt hij zijn eigen woning met fossiele brandstof.

voelt verder verwijderd door de vele natuur. Terwijl ze op hun werk open grenzen nastreven, kunnen de eurocraten thuis in Tervuren zich goed afschermen voor de buitenwereld. Het huis van Timmermans heeft volgens de doorgaans goed ingevoerde website Bekendeburen.nl 17 kamers. Blijkens Google Maps liggen er geen zonnepanelen op het dak. Het huis kreeg bekendheid op sociaal mediakanaal X, toen twitteraar @seven_ onder beelden van de woning de intromuziek van tv-serie *Dynasty* zette.

Het is nog niet bekend welke woning Timmermans in Nederland zal betrekken. In zijn eerdere Haagse jaren had hij een appartement in de buurt van het Binnenhof naast zijn woning in Heerlen. Het is goed mogelijk dat hij voor dezelfde constructie kiest, met behoud van zijn woning in Tervuren.

was PvdA-buitenlandminister geweest onder Den Uyl en Van Agt, en diende in de jaren 1990 als hoge commissaris inzake nationale minderheden bij de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa.

De invloedrijke Van der Stoel had binnen zijn PvdA de reputatie een realist te zijn, een man van *no-nonsense*. Daarbij hielp zijn gereserveerdheid en stoïcisme. Van der Stoel was geen gangmaker op feestjes. In dit opzicht is de 'zoon' heel anders dan zijn "politieke vader". Karakterieel lijkt Timmermans eerder op de flamboyante KVP'er Joseph Luns, die negentien jaar de scepter zwaaide over Buitenlandse Zaken.

Van der Stoel had vooral bij Nieuw Links de reputatie 'rechts' te zijn, maar was een pionier van de nieuwe 'mensenrechten' als doel van buitenlandpolitiek. Met het

{	De PvdA'er voerde via	wegvallen van de
	Lissabon de verworpen	Sovjet-Unie werd het
	EU-grondwet alsnog door	denken in ideologische tegenstellingen bij het grofvuil gezet. De wereld draaide nu niet

meer om kapitalisme versus communisme, maar om het respecteren versus schenden van mensenrechten. Waarbij onder 'mensenrechten' steeds meer lhbt, abortus en feminisme verstaan werd. Deze lijn heeft Timmermans doorgezet toen hij zelf aan het roer kwam van Buitenlandse Zaken.

Aan dat ministerschap is een politieke loopbaan van twaalf jaar voorafgegaan. In 1998 kon hij de diplomatie verruilen voor het Tweede Kamerlidmaatschap namens de PvdA. Timmermans overleefde de verkiezingsnederlaag van 2002, maar trok geen lering uit de Fortuynrevolte.

1998: Kersvers Kamerlid Frans Timmermans wordt geïnterviewd op de publieke omroep door Maartje van Weegen.

Het terugwinnen van Nederlandse soevereiniteit, één van de programmapunten van Pim Fortuyn, was niet aan hem besteed. Timmermans was als Nederlands vertegenwoordiger enthousiast voorstander van de Europese Grondwet. Die werd weggestemd door de Nederlandse bevolking in een referendum. Timmermans heeft vervolgens als staatssecretaris werk gemaakt van het Verdrag van Lissabon, dat veel punten uit de afgewezen Grondwet alsnog doordrukte.

Als staatssecretaris van Buitenlandse Zaken diende Timmermans drie jaar lang in kabinet-Balkenende IV (2007 – 2010). Tot zijn wapenfeiten behoorde het lobbyen bij de VN op het vervolgen van landen waar homoseksuele handelingen verboden zijn. Daarop volgde een terugkeer naar de Tweede

Kamer, waar hij het eerste half jaar werk weigerde.

Timmermans zag het Kamerwerk als corvee en wilde weg. Toen in 2011 het gouverneurschap van Limburg aan zijn neus voorbijging, zette hij zijn zinnen op het PvdA-leiderschap. Timmermans stuurde een interne e-mail – die snel uitlekte – met ongezouten kritiek op de leiderschapskwaliteit van partijleider Job Cohen. Timmermans laakte dat Cohen van de PvdA een "SP-light" wilde maken. Deze dolksteek in de rug deed Cohen aftreden. PvdA-leider werd Timmermans niet, naar eigen zeggen omdat anderen hem zouden zien als de "Brutus van Job Cohen". Het leiderschap ging naar Diederik Samsom, die later stafchef zou worden van Timmermans in Brussel.

Tegen deze tijd was het een publiek geheim dat Timmermans een politiek dier is dat behendig manoeuvreert

{ Timmermans stak de dolk
in de rug van Job Cohen,
die kort daarop aftrad

en weinig last heeft van
scrupules. Het weerhield
premier Mark Rutte
niet van het aan boord
hijzen van de Limburger

in kabinet-Rutte II. Op 5 november 2012 trad Timmermans aan als minister van Buitenlandse Zaken. Rutte zag in hem een sociaaldemocraat die geen links-ideologische scherpslijper is: geen tirades tegen Derde Wereld-onderdrukking à la Jan Pronk. Waarbij hielp dat Timmermans een Limburgse tongval had, een Bourgondisch levensgevoel had en een katholiek relativiseringsvermogen. Als leerling van Max van der Stoel stond hij realisme en gezond verstand voor.

Maar Van der Stoel was ook de man van de 'mensenrechten', die in de praktijk vaak linkse projecten zijn die als buiten de politieke discussie worden geplaatst.

RONALD PLASTERK DOET EEN BOEKJE OPEN: FRANS TIMMERMANS WEIGERDE WERK –TOT HIJ ZIJN BUITENLANDPORTEFEUILLE TERUGKREEG

PvdA-politicus Ronald Plasterk is ongekend open over de politieke machinaties van partijgenoot Frans Timmermans. Die weigerde pertinent werk te verzetten als Tweede Kamerlid, tot hij zijn geliefde buitenlandportefeuille terug zou krijgen.

Terug naar 2010. Balkenende IV maakte plaats voor Rutte I. De PvdA kwam in de oppositie. Dat was even wennen voor Timmermans, die staatssecretaris was geweest. Nu was hij weer 'gewoon' Kamerlid, de functie hij negen jaar lang had vervuld voordat PvdA in Balkenende IV ging. "Hij speelde het snoeihard," zegt Plasterk. "Timmermans zei eenmaal terug in de Kamer: 'Ik wil de buitenlandportefeuille.'" Toen de partijleiding dat weigerde, zei Timmermans: "Nou, dan doe ik gewoon niks". Plasterk: "Echt, die heeft een half jaar niks gedaan. Ik vond het een rare vertoning."

Het gebeurt wel vaker dat kabinetsleden weer de Kamer ingaan: Plasterk zat ook in Balkenende IV en werd terug in het parlement financiënwoordvoerder. Een volksvertegenwoordiger stelt zich beschikbaar en dient het algemeen belang waar hij geplaatst is. Maar met dat uitgangspunt heeft Frans Timmermans niets. Persoonlijk belang gaat boven algemeen belang.

Toen Plasterk in 2007 minister werd, vertelde Timmermans dat je in de politiek geen "problem solver" moet zijn: "Wees blij, koester dat probleem! Maak het groter. Dan kun je er nog jaren plezier van hebben!" Cynisme pur sang dat helaas past bij de socialistische overtuiging van Timmermans, waarin zoveel hart voor de 'mensheid' is en zo weinig liefde voor 'mensen'.

Als rechterhand was Timmermans nauw betrokken geweest bij het uitrollen van de mensenrechtenagenda in de jaren 1990. Nu had hij als minister de kans om zelf deze agenda voort te zetten. Kort na zijn aantreden hield Timmermans bij de VN-Mensenrechtenraad een toespraak over de uitgangspunten van zijn beleid. Die waren drievoudig: 'vrouwenrechten', 'homorechten' en de 'verdediging van mensenrechtenactivisten'. Waarbij de laatste groep geen vervolgte christenen waren, maar lhbt-activisten: Timmermans sprak zich als minister uit tegen een ranglijst van landen waar godsdienstvrijheid het meest wordt geschonden. Hiermee brak hij met de lijn van zijn voorgangers Uri Rosenthal, die geloofsvervolgving op de politieke agenda had gezet.

Tijdens Timmermans' Haagse loopbaan zien we al de eerste contouren van zijn latere *idee-~~x~~*: het klimaat

{ Zijn speerpunt als minister was vooral het opdringen van gender en lhbt

moet gered worden.

Als staatssecretaris schetste hij in 2009 een doembeeld voor Nederland, als er niet

radicale klimaatmaatregelen genomen worden. "Ons land verdwijnt in de zee... Woestijnvorming over de hele wereld... Het smeltkappen van de ijskappen etcetera. Dus de rillingen lopen je over de rug." Timmermans deed de wetenschappelijk ongefundeerde bewering dat "bij ongewijzigd beleid de temperatuur zo'n vier graden zal stijgen komende decennia." Vier professoren die hem tegenspraken door te wijzen op het feit dat de temperatuur niet stijgt, zette hij weg als "dissidenten die denken dat de aarde nog steeds plat is".

Timmermans ging in 2009 al op de klimaatalarmistische toer, met ongefundeerde beweringen over 4 graden temperatuurstijging. Wetenschappers die dat tegenspraken, vergeleek hij met 'at-earthers'. Het is zeker niet de enige keer dat Timmermans betrupt is op onwaarheden. Zijn reactie is altijd de ad-hominem aanval van critici.

In 2013, toen zijn naam al rondging als mogelijke Europees Commissaris, zei Timmermans in een lezing dat de EU-strategie voor klimaat "veel ambitieuzer" moet zijn. "Alleen zo kunnen we goed inspringen op de toenemende mondiale vraag naar energie, de gevolgen daarvan voor het klimaat, en de veranderingen die winning van bijvoorbeeld schaliegas teweegbrengen."

Gevraagd naar de grootste uitdagingen van staatsmannen, zei de Britse premier Harold Macmillan "Events, my dear boy, events". Dat geldt nog het meest voor een buitenlandminister van een middelgrote natie als Nederland.

De emotionele MH17-speech van Timmermans in de VN-Veiligheidsraad oogstte internationaal veel lof, maar ook kritiek: De politicus beschreef de 'laatste momenten' van de inzittenden op een manier die nooit gebeurd kan zijn, met geliefden die elkaar vastklampten terwijl de raket op het vliegtuig afsnelde. In de NPO-documentaire 'De Europeaan' reageerde hij nijdig op kritiek op de toespraak: "Dit bevalt me niet hoe dit nu gaat."

De ingrijpendste gebeurtenis tijdens Timmermans' ministerschap was de MH17-crisis. De minister maakte wereldwijd indruk met zijn emotionele toespraak tot de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties. "Hebben ze de handen van hun geliefden vastgehouden, hebben ze hun kinderen aan hun hart gedrukt?", vroeg Timmermans zich af. En "keken ze elkaar nog een keer in de ogen?" Terwijl van meet af aan duidelijk was dat de inzittenden van het vliegtuig niets gemerkt hebben van de raket: zij waren op slag dood door een BUK-raket die voor hen vanuit het niets

kwam. Ook verdraaide Timmermans het optreden van een lokale bergingswerker ("schurk") die een trouwring van een MH17-zittende aan de camera toonde. "Stel je voor dat dit je echtgenoot is", zei Timmermans tegen de VN met nauwelijks verholde woede. In werkelijkheid sloeg de bergingswerker een kruis na het tonen van de trouwring, een teken van eerbied en respect voor de overledene.

Het liegen en verdraaien kwam Timmermans op klachten van nabestaanden en journalisten te staan. Jeroen Pauw sprak de minister aan op de evidente incorrectheid. Het leverde de presentator alleen de misgunst van Timmermans op, die hem daarna altijd heeft genegeerd. Pauw ziet

{ 'Zodra er een storm is, zegt Timmermans: 'Komt door het klimaat!''

er een patroon in. "We hebben drie weken geleden een storm gehad en bij die storm is een mevrouw omgekomen en Frans Timmermans zegt: 'Ja, dat komt allemaal door het klimaat!'", zegt de voormalig talkshowhost tegen *Metro Nieuws*.

Bij zijn aantreden als minister in 2012 was al duidelijk dat de top van de 'Apenrots', zoals het ministerie van Buitenlandse Zaken ook wel genoemd wordt, voor Timmermans geen eindbestemming was. Als hij één ding is, dan is het wel ambitieus: zijn oog is altijd gericht op de volgende top. Dat was de Europese Commissie, zonder twijfel het machtigste supranationale orgaan van Europa. De PvdA'er moest daar wel genoeg nemen met een grijze portefeuille. Timmermans kreeg de ondankbare taak te snoeien in het ondoordringbare woud van EU-regels. Wel werd hij vicepresident.

De Nederlandse kranten stonden die maand – september 2014 – vol portretten van Timmermans. Zijn partijpolitieke strijd werd gememoreerd, maar de overheersende toon was dat Nederland toch echt een topminister had gehad. "De Limburger zal zijn nieuwe medewerkers charmeren met zijn intellect en talenknobbel", voorspelde het *Reformatorisch Dagblad* – een krant waarvan je een zeer kritische toon zou verwachten, gezien Timmermans' promotie van de antichristelijke lhbt-agenda.

Het RD roemde zijn

"diplomatieke talenten"

en "enorme kennis".

Binnen de politiek is

men minder te spreken.

{ Zelfs media die kritisch
zeggen te zijn, laten zich
inpakken door de PvdA'er

Keer op keer vertellen (uiteraard anonieme) bronnen over zijn verraderlijkheid, zijn cynisme en zijn woede-uitbarstingen tegen medewerkers die niet aan verwachtingen voldoen.

Ontegengesteld heeft Timmermans de gave om toehoorders te charmeren. Dat deed hij met verve bij de ondervragingen voor het Europees Commissariaat. Waar veruit de meeste kandidaten de vragen in hun moedertaal beantwoorden, grossierde Timmermans in het beantwoorden in alle talen die hij kende: Frans, Duits, Italiaans, Engels én Russisch. De PvdA'er stak energiek en scherp af tegen Commissievoorzitter Jean-Claude Juncker, die dikwijls de indruk wekte zwaar onder invloed van drank te zijn.

Timmermans stond als "Eerste Vicepresident" net onder Juncker en werd de waakhond van de Commissie. Eén van zijn portefeuilles was de "rechtsstaat", wat neerkwam op het lastigvallen van landen als Polen en Hongarije die het wagen af te wijken van de politiek-correcte lijn die Brussel bewaakt. Als

het aankomt op mensenrechten en vooral lhbt en klimaat, is er weinig gemoedelijks en relativerends aan Timmermans.

Een grote crisis waar Timmermans onder Juncker mee te maken kreeg, was de massale instroom van asielzoekers in Europa. Alleen al in 2015 kwamen meer dan een miljoen asielzoekers naar ons continent. Deze massieve immigratie heeft ingrijpende gevolgen voor Europa, dat zich reeds in een beschavingscrisis bevond met een cultuur die zich tegen de eigen christelijke wortels keert en een geboortecijfer dat veel te laag is om de eigen bevolking in stand te houden. De asielzoekers brengen een islamitische cultuur mee die wezensvreemd is aan de Europese christelijke cultuur en die in veel opzicht daar zelfs vijandig tegenover staat. Dat uitte zich bijvoorbeeld in de aanranding van 650 Duitse vrouwen tijdens Oud en Nieuw in de binnenstad van Keulen.

Zulke misstanden waren voor Timmermans, die *point man* was van de Europese Commissie in het vinden van een oplossing samen met de Turken, echter niet de grootste zorg. Dat was eerder de groeiende 'haat' tegen asielzoekers. De asielgolf was

koren op de molen van nationalistische bewegingen, zo meende de PvdA'er.

{ Bij de asielgolf van 2015 was Timmermans' grootste zorg de rechtse backlash

Migratiekritiek bedreigde de diversiteit. "Diversiteit brengt uitdagingen mee, maar het is de bestemming van de mensheid," meende Timmermans.

We hebben gezien dat Timmermans als kabinetslid al aandrong op meer EU-klimaatpolitiek. In 2019 kreeg hij zijn kans om deze droom waar te maken. Ursula von der Leyen, die

het voorzitterschap van de Europese Commissie voor zijn neus had weggekaapt, maakte hem "Uitvoerend Vicepresident", één van de drie 'supercommissariaten'. De PvdA'er kon zich daarbij helemaal richten op de Europese Green Deal. Ook deze functie was een tussenstation voor de immer ambitieuze Timmermans, maar wel een waarin hij ideologische focus kreeg. Tot dan toe was hij betrekkelijk grijs geweest, meer begaan om de macht dan om het idee: meer Van der Stoel dan Den Uyl.

Als klimaatsaar van de EU zou Timmermans vol *Begeisterung* raken. De groene zaak werd de zaak van zijn politieke loopbaan. Maar Frans Timmermans zou Frans Timmermans niet zijn als hij alleen zou staan voor een ideologische zaak die hem meer macht oplevert. Daar is klimaatpolitiek ideaal voor, omdat het een historisch

{	De toch wat grijze	ongekende mate van
	Timmermans vond zijn	staatsmacht vereist om de
	kleur als EU-klimaatsaar	torenhoge klimaatdoelen te halen. Daarom is het zaak dat we de Europese

Green Deal goed doorgronden, als Timmermans' blauwdruk voor de toekomst van Nederland. Maar niet alleen de Green Deal, ook de merkwaardige opvattingen van Timmermans over migratie en de islam. "Gekken aan de macht die stemmen in de lucht horen", schrijft econoom John Maynard Keynes, "distilleren hun razernij uit een of andere academisch gekrabbel van een paar jaar geleden".

WAT VERDIENT FRANS TIMMERMANS? EN HOE ZIT HET MET DAT WACHTGELD?

Frans Timmermans krijgt een maandloon van 28.307,50 euro bruto. Dat is dik drie ton per jaar, of 339.690 euro om exact te zijn. Daar betaalt de politicus géén inkomstenbelasting over. Wel heeft de EU 45 procent 'gemeenschapsbelasting', maar dat is nog altijd minder dan de 49,5% inkomstenbelasting die evenveel verdienende Nederlanders betalen.

Bijkomend voordeel: Timmermans kan rekenen op riantе toeslagen. Zo krijgt hij een "huishoudelijke toeslag" van 7.004 euro per jaar. Nog rianter is de "toelage voor verblijf in het buitenland" (13.467,60 euro) en "ontheemdingstoelage" (54.350,40 euro). Dat is nog niet alles. Timmermans heeft vier kinderen, van wie de jongsten achttien en zestien zijn. Per afhankelijk kind krijgt de Europees Commissaris 770,97 euro per maand. Daar steekt de Nederlandse kinderbijslag schril bij af.

Bij elkaar gerekend vangt de PvdA'er netto ongeveer 246.185,78 euro per jaar.

Timmermans heeft negen jaar lang om en nabij een kwart miljoen per jaar verdient. Dan is er genoeg spaargeld om de tijd te overbruggen naar het Tweede Kamerlidmaatschap, zou je denken. Maar Timmermans trekt gewoon wachtgeld. Dat is negen maanden lang de helft van zijn salaris: ongeveer 130.000 euro in totaal.

Linkse journalisten wijzen er graag op dat Timmermans' tegenstander Mona Keijzer ook wachtgeld trekt. Maar de BBB-politica is ontslagen, en wel voor haar politieke overtuiging over de coronamaatregelen. Timmermans vertrekt vrijwillig. Buiten de politiek is het ondenkbaar dat de werkgever je doorbetaalt als je stopt met werken.

HOOFDSTUK 2

'MIJN HART IS BIJ JULLIE' FRANS TIMMERMANS EN DE ASIELZOEKERS

"Hooft de islam bij Europa?" Die eenvoudige vraag krijgt Frans Timmermans in 2019 voorgelegd door de Duitse televisiezender ZDF. Het antwoord, dat geen seconde op zich laat wachten, is ronduit verbijsterend: *Seit 2000 Jahren schon*, "Al tweeduizend jaar", antwoordt de Limburger glunderend.

De uitspraak ging meteen de wereld rond, en veroorzaakte veel hilariteit. Blijkbaar, zoals een Duits commentaar opmerkte, had Timmerman op school óf bij de reken-, óf bij de geschiedenisles niet zo goed opgelet. Want aangezien de stichter van de islam leefde in de zevende eeuw, kan die religie hooguit 1.400 jaar oud zijn.

En al die tijd hoorde de islam bovendien juist *niet* bij Europa. Integendeel, het hield delen ervan tijdelijk bezet (en al die landen hebben daar een slechte herinnering aan), en deed

{ De islam is 1.400 jaar,
maar hoort volgens hem
al 2.000 jaar bij Europa

van daaruit verschillende pogingen om door te stoten en heel Europa te onderwerpen. Pogingen die werden afgeslagen in

732 door Karel Martel (de grootvader van Karel de Grote) en in 1683 (beleg van Wenen) door Poolse hulptroepen zijn data die de islam zich nog heel goed herinnert en vastbesloten

Timmermans in gesprek met jonge moslims in Brussel, 2018. Bron afbeelding: Flickr / European Parliament Article 17 FTEU.

blijft 'recht te zetten'. Niet voor niets vond de aanval van 2001 op New York plaats op 11 september: de datum dat de Pools koning Jan Sobieski Wenen ontzette, de moslims verjoeg en daarmee Europa redde.

Je kunt zeggen: iedereen kan een blunder maken voor de televisiecamera. Inderdaad is Frans Timmerman beslist niet de *Voltrottel* of domkop, waar een boos Duits commentaar hem naderhand voor uitmaakte, maar onmiskenbaar een intelligente en ontwikkelde man. Je krijgt bovendien de indruk dat hij het antwoord in alle rust geeft, zonder nervositeit, terwijl hij een gulle lach over zijn gelaat laat glijden: de brede glimlach van een politicus die graag bij een nieuw deel van het electoraat in het gevele zou willen komen. Drie maal raden welk deel.

Het lijkt erop dat Timmermans hoort tot dat bijzondere ras van politici die niet zozeer liegen als wel datgene verkopen waar het Engels een bijzonder woord voor heeft dat naar de excrementen van een stier verwijst. Een politicus die liegt, wil misleiden maar daarop niet betrapt worden. Politici als Timmermans kan de waarheid niets schelen, weerlegd worden dus ook niet. Hij is in staat in alle gemoede kolder te verkopen.

{ Timmermans kwam in
het gevecht bij de
machtige Angela

Hij zegt gewoon wat hem op dat moment goed uitkomt en ligt er verder niet van wakker. Laten we echter ook erkennen dat Timmermans

geheel in lijn is met de beruchte islam-promotende resolutie 1743 van de Raad van Europa uit 2010, waarvan het derde lid specificeert: "De islam hoort bij Europa, deelt haar culturele wortels, heeft veel bijgedragen aan de beschaving en erkent de universele rechten van de mens en de vrijheid van meningsuiting". Het wensdenken van Timmermans over de islam heeft binnen 'Europa' dus een formele status.

Voorafgaand aan Timmermans had de christendemocratisch minister Horst Seehofer dezelfde vraag voorgelegd gekregen. Die had geantwoord dat de islam niet bij Duitsland hoort, omdat het nu eenmaal door het christendom is gevormd, zoals blijkt uit de vrije zondag en andere kerkelijke feestdagen. Seehofer werd op zijn beurt weer door bondskanselier Angela Merkel op de vingers getikt: volgens haar hoort de islam er wel bij, omdat er inmiddels zoveel islamieten in Duitsland zijn. Een stand van zaken waar ze, zoals bekend, het hare aan heeft bijgedragen met haar open uitnodiging van 2015 aan een massale toevloed van

Timmermans bij een persconferentie van de Europese Commissie op het hoogtepunt van de migratiecrisis in 2015. Bron afbeelding: Flickr / European External Action Service.

migranten om naar Duitsland te komen. *Wir scha en das.* 'Dat redden we wel.'

De asielcrisis van 2015 was voor Frans Timmermans juist een kans om zich te profileren. Hij was op dat moment al Europees Commissaris en vicevoorzitter van de Europese Commissie, maar door zich op te werpen als de sterke man van de asielcrisis, kwam hij in het gevecht bij de machtige Angela Merkel. "De asielcrisis is het moment van de waarheid", verklaarde hij dan ook op het eiland Kos waar hij de migranten tegemoet gegaan was. Hij wist er meteen ook een draai aan te geven: als de EU zou falen de vluchtelingen hulp te bieden zou die zich, zo bezwoer hij, uitleveren aan "de xenofoben, de extremisten die haar zullen vernietigen". Hoe kan dat nu weer? Xenofobie en extremisme jaag je toch juist aan met

een onbeheerste instroom van asielzoekers? Waarom zou je xenofob zijn als er geen vreemdelingen zijn? Bij Timmermans moet de logica het al snel afleggen tegen de retoriek, net zoals dat eerder met zijn historische kennis het geval was.

Op internet circuleert een 'citaat' van Timmermans waarvan de authenticiteit wordt ontkend. Terecht, want hij is veel te geslepen om zich zo in de kaart laten kijken. Dit citaat luidt als volgt: "Monoculturele staten moeten uitgeroeid worden en de multiculturele diversiteit moet in ieder land afzonderlijk bespoedigd worden. Geen land mag ontkomen aan de onvermijdelijke vermenging en immigranten. Men dient ertoe te worden aangespoord ook de verst verwijderde plekken van de planeet te bereiken om te garanderen dat er nergens meer homogene samenlevingen blijven bestaan." Vaak wordt het aangevuld met een citaat van Timmermans dat beslist wel

{ 'Strijden tegen diversiteit
is als het willen
ontmengen van roerei'

authentiek is, omdat hij het twitterde op 20 april 2017. In vertaling: "De toekomst van de wereld is diversiteit. De strijd tegen diversiteit

is als het willen ontmengen van roerei. Dat wordt een zootje. Laten we diversiteit omarmen." Vals of authentiek, de strekking van beide citaten is dezelfde. Volgens het *fakenews*-rapport dat het eerste citaat ontzenuwt, is het dan ook geen puur verzinsel maar de uitwerking en explicitering van een passage uit een lezing die Timmermans op 1 oktober 2015 hield, toen hij net aangetreden was als Europees Commissaris en geconfronteerd wat de tsunami aan migranten die dat jaar Europa overspoelde.

Hier volgt het authentieke citaat. "Europa zal divers zijn" want "diversiteit is de eindbestemming van de mensheid,"

ALLES VOOR DE ASIELZOEKERS, NIETS VOOR DE EUROPEANEN

Lesbos, 2015. Migranten overspoelen het eiland. Timmermans stapt op hen af en belooft hulp: "Mijn hart is bij jullie." Even later loopt hij straal voorbij aan bezorgde Grieken. Zo weinig waard blijkt de retoriek van Timmermans over het 'serieus nemen van de zorgen' van Europeanen die onvrede hebben met de massa-immigratie.

verklaarde Timmermans bij die gelegenheid. "Zelfs op de meest afgelegen plekken op deze planeet zal er geen natie zijn die geen diversiteit in haar toekomst ziet. Daar gaat de mensheid naartoe." De multiculturele samenleving, die rassen en culturen vermengt, is volgens Timmermans in de geschiedenis voorbestemd, zodat ieder verzet daartegen nutteloos is. Sterker nog, het is fout, want "politici die aan hun kiezers een samenleving proberen te verkopen die uitsluitend bestaat uit mensen van één cultuur, proberen een toekomst voor te stellen die gebaseerd is op een verleden dat nooit heeft bestaan, en daarom zal die toekomst er ook nooit komen."

Het monoculturele verleden is een waandenkbeeld, beweert Timmermans dus, daarmee bijdragend aan een zich snel verspreidende ideologie die verklaart waarom je

{ Timmermans doet alsof één cultuur hebben een waandenkbeeld is

in historische series en kostuumdrama's steeds vaker Afrikanen en Aziaten ziet opduiken, soms zelfs in hoofdrollen en, in grotere

aantallen, als figuranten in het straatbeeld. Het is bewuste geschiedvervalsing om de herinnering aan het werkelijke verleden uit te wissen.

Timmermans lijkt doof voor de waarschuwing van Lee Kuan Yew, het autoritaire meesterbrein achter de opkomst en bloei van het noodgedwongen multiculturele Singapore. Deze waarschuwde op de eerste plaats dat multiculturalisme er in een democratie al gauw toe leidt dat mensen niet meer overeenkomstig hun ware belangen gaan stemmen, maar volgens ras en godsdienst. De democratie ontspoot dan in vruchteloze identiteitspolitiek. Op de tweede plaats moest zelfs hij, ondanks

het succesverhaal van Singapore, toegeven dat de islam daarin een uitzondering was: "Vandaag zou ik zeggen dat we alle rassen en godsdiensten kunnen integreren, behalve de islam."

Timmermans werpt zich juist op als bevorderaar van de belangen van moslims en voegt daar een dreiging aan toe. Als de EU de poorten niet openzet voor 'diversiteit', dan "geloof ik echt dat Europa niet het Europa zal blijven dat we hebben opgebouwd. Europa zal niet lang een plaats van vrede en vrijheid blijven." Het spook van het nazisme wordt daarbij door Timmermans niet zozeer benoemd als wel

{ Dat antisemitisme uit islamitische hoek komt, verzwijgt de PvdA'er

subtiel opgeroepen. Zo noemt hij voortdurend "antisemitisme en antimoslimhaat" in één adem, alsof niet het "nieuwe antisemitisme" dat in Europa de kop opsteekt allereerst door moslims wordt uitgedragen. Dat de door hem zo enthousiast bepleite 'diversiteit' juist nieuw draagvlak betekent voor dat nieuwe antisemitisme, hindert Timmermans niet. Nogmaals, van tegenstrijdigheden ligt hij niet wakker.

Timmermans gaat zelfs zo ver om het lot van de moslims in Europa te vergelijken met dat van de Joden voorafgaand aan de Tweede Wereldoorlog. Zowel in zijn toespraak van 2015 als in zijn pamflet *Broederschap* haalt hij de roman van Erich Maria Remarque aan *Heb uw naaste lief*. Een boek uit 1939 (!) dat volgens Timmermans het verhaal vertelt "van drie Joodse ballingen die door Europa trekken. Hun dagelijkse angsten. De grimmige realiteit van ballingschap." Vervolgens bestaat Timmermans het om het lot van deze joden in Hitler-Duitsland direct te vergelijken met dat van migranten in 2015:

"De afgelopen weken was ik er elke dag mee bezig. Nu zien we de vluchtelingengolven ons continent bereiken - en deze vluchtelingen maken eigenlijk precies dezelfde ervaringen mee als de Joodse vluchtelingen uit Duitsland in de jaren dertig, [...] zoals de personages in de boeken van Remarque."

Joden in Hitler-Duitsland of migranten in hedendaags Europa. Volgens Frans Timmermans is dat precies hetzelfde.

"Het enige verschil is dat de vluchtelingen vandaag ergens anders vandaan komen en

een andere achtergrond hebben". Moslims zijn de nieuwe joden, volgens Timmermans, en wie zich

} Islamitische migranten zijn de Joden van nu, vindt Timmermans

tegen hun komst verzetten, lijden aan 'islamofobie', wat een op een vergelijkbaar is met antisemitisme, zo al niet regelrecht met nazisme. Nee, dat laatste zegt Timmermans net niet, maar de suggestie ligt er duimendik bovenop.

Zoals de visie van Timmermans op de islam overeenstemt met de al genoemde resolutie 1743 van de Raad van Europa, net zo blijft zijn promotie van migratie van moslims naar Europa en het weggijken van de risico's daarvan volledig in lijn met het Verdrag van Straatsburg van 1975, een soort vredesverdrag tussen de EU en de Arabische wereld na de oliecrisis, dat de latere grote stroom moslims naar Europa voorbereidt. Nogmaals, hoe kenmerkend Timmermans zijn opvattingen ook onder woorden brengt, in wezen zijn zij uitingen van de islam-promotende en de eigen christelijke cultuur ontkennende ideologie van multiculturalisme die de Europese Unie al decennialang beheerst.

TEGEN KOLONIALISME, BEHALVE ALS HET POLITIEK SLECHT UITKOMT

Frans Timmermans is voor de massa-immigratie omdat hij de islam waardeert. Maar ook omdat hij gelooft in een historische schuld van het Westen en dus ook Nederland. "Nederland heeft excuses gemaakt voor het koloniale en slavernijverleden. Nu is het tijd om werk te maken van verbinding en herstel," lezen we in het verkiezingsprogramma van GroenLinks-PvdA. "Wie het verleden onder ogen ziet, kan werken aan een gedeelde toekomst."

Je zou dan denken dat Timmermans graag werk maakt van eerherstel voor Nederlanders die zich in Nederlands-Indië verweerd hebben tegen koloniale oorlogsmisdaden. Nederlanders als de drie mariniers die tijdens de politionele acties in 1947 het bevel weigerden om als represaille een Javaans dorp met onschuldige burgers in de brand te steken. Zij wilden geen oorlogsmisdaad plegen. De weigeraars kregen hiervoor een gevangenisstraf.

Nabestaanden van de mariniers maken zich hard voor eerherstel. Aanvankelijk met steun van Frans Timmermans, op dat moment (2012) Tweede Kamerlid. Die werd weldra minister van Buitenlandse Zaken en had het eerherstel makkelijk kunnen geven. Maar de bewindsman gaf niet thuis. De nabestaanden stuurden meerdere mails, maar kregen de koude replek dat zij zich konden wenden tot de minister van Defensie. Die weigerde. "Ik heb Timmermans persoonlijk leren kennen als een niet-integer, onbetrouwbaar mens", zegt een nabestaande. "Hij beloofde mij zich in te zetten voor drie helden die weigerden oorlogsmisdaden te plegen, maar deed niets."

HOOFDSTUK 3

BLAUWDRUK VAN DE TOTALE KLIMAATSTAAT FRANS TIMMERMANS EN DE GREEN DEAL

De Europese Green Deal is in 2019 afgekondigd als "groeistrategie". Dat is een eufemisme voor een planeconomie, aangestuurd vanuit Brussel. In het beleidsdocument waarin hij het plan presenteert, noemt Timmermans de Green Deal "een integraal onderdeel van de strategie van deze Commissie om de 2030 Agenda van de Verenigde Naties en de Sustainable Development Goals te implementeren." (zie p. 34)

De benaming "Green Deal" is natuurlijk een verwijzing naar de "New Deal" van de Amerikaanse president Franklin D. Roosevelt, die in de jaren 1930 de economie uit het slop wilde trekken. Met alle terechte bezwaren die er waren, moet erkend

worden dat de New Deal een reëel probleem aanpakte: de massale werkloosheid van de Grote Depressie, die de bevolking tot honger en

{ De Europese Green Deal is "integraal onderdeel" van de Agenda 2030

wanhoop dreef. In Duitsland was dezelfde toestand één van de hoofdoorzaken dat Hitler de macht kon grijpen.

De Grote Depressie van onze tijd is de klimaatcrisis. Dat willen klimaatideologen ons doen geloven. Het ontbreekt in Europa maar ook elders echter aan de schrijnende omstandigheden. Er is genoeg drinkwater. Er is meer voedsel

dan ooit. De welvaart stijgt significant in grote delen van Azië en Afrika. In Europa is het goed leven, met een mild klimaat, gezond voedsel en vooralsnog voldoende grondstoffen om de economie draaiende te houden. Misstanden zijn er zeker, maar vrije marktwerking en technologische vooruitgang verhelpen die vaak.

Er is dus geen probleem. Dat in zichzelf is voor Frans Timmermans een probleem. De politicus drijft namelijk op problemen. Zoals hij tegen Ronald Plasterk zei: "Wees blij, koester dat probleem! Maak het groter. Dan kun je er nog jaren plezier van hebben!"

Daarom wekt Timmermans zelf maar het probleem van de 'klimaatverandering' op.

{ De Europese Green Deal drijft op ongefundeerde angst

Bijvoorbeeld door stormen

aan te grijpen als 'bewijs' dat de natuur helemaal klaar is met de menselijk inmenging. De PvdA'er staat hier niet alleen in: er is een heel leger ontstaan van academici, journalisten, activisten en politici voor wie Klimaat een nieuwe afgod is – of eenvoudigweg een uitstekende gelegenheid zien voor hun eigen machtsvergaring.

Alleen door angst op te wekken kan er draagvlak komen voor de Europese Green Deal. Dat moet ook wel, want wie de Green Deal ontleedt, ziet dat het een alomvattend en ingrijpend plan is dat de Europese economie ernstig zal ontwrichten. Deze "groeistrategie" brengt alleen krimp. De enige die erdoor groeit is de Staat, uiteraard onder de hoede van Timmermans en zijn politieke bondgenoten.

We zetten de belangrijkste punten van de Europese Green Deal van 2019 op een rij en kijken vervolgens naar

AGENDA 2030 EN SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS ZETTEN DEMOCRATIE BUITENSPEL

Frans Timmermans presenteert zijn Europese Green Deal als onderdeel van de 2030 Agenda van de Verenigde Naties. Deze 'routekaart' voor de toekomst is in 2015 aangenomen door alle 193 lidstaten van de VN. Daarbij zijn 17 Sustainable Development Goals gesteld. De doelen zijn in hoge mate gemeenplaatsen: "Alle vormen van armoede tegengaan", "Goede gezondheid en welzijn" en "Goede banen". Weinig mensen zullen daar tegen bezwaard zijn. Toch stuiten de SDG's op steeds meer weerstand. Daar zijn goede redenen voor. De SDG's zijn geen vage wensen, maar bevatten zeer concrete doelen. Het Centraal Bureau Statistiek houdt die voor Nederland bij met een speciale monitor met wel 293 verschillende indicatoren. Voorbeelden zijn:

- "Stikstofdepositie en landnatuur"
- "Discriminatiegevoelens"
- "Vertrouwen in instituties"
- "Cumulatieve CO₂-emissies"

Dit zijn de preoccupaties van linkse politici, die ze gerust mogen inbrengen bij verkiezingsdebatten, zodat de kiezer kan besluiten welke doelen wenselijk en belangrijk zijn. Maar door de doelen tot SDG te verheffen, hebben de VN-lidstaten deze in steen gebeiteld. Discutabele doelen krijgen zo de schijn van 'mensenrecht'. Dit past in de tendens om links-politieke idealen tot onontvreemdbaar recht te verklaren zo buiten de democratische discussie te plaatsen – een tendens die "politieke vader" Max van der Stoep heeft aangewakkerd en die aangejaagd wordt door zijn "tovenaarsleerling" Frans Timmermans.

De SDG's bevinden zich op gespannen voet met de Westerse christelijke beschaving, die bijvoorbeeld niet

"gendergelijkheid" voorstaat maar benadrukt dat mannen en vrouwen verschillen en elkaar aanvullen in het huwelijk. We zien dan ook dat landen die vasthouden aan de christelijke beschaving, zoals Hongarije en Polen, voortdurend lastiggevallen worden door de EU. Frans Timmermans was daar een drijvende kracht achter toen hij in 2014-2019 als Europees Commissaris verantwoordelijk was voor de "rechtsstaat".

De SDG's zijn onverenigbaar met de subsidiariteit: het principe, vervat in de katholieke sociale leer, dat politieke problemen op zo laag mogelijk niveau opgelost moeten worden. Alleen als lagere overheden ernstig falen, mag een hogere overheid optreden. Dit uit eerbied voor bijvoorbeeld de gezins sfeer, die niet verstoord mag worden door de Staat. Subsidiariteit erkent ook dat iedere streek, ieder land, ieder werelddeel verschillend is. Lokale problemen vragen lokale oplossingen.

Subsidiariteit was aanvankelijk ook het uitgangspunt van de Verenigde Naties en (de voorgangers van) de Europese Unie. Die richtten zich bijvoorbeeld op het bemiddelen bij conflicten over gecontesteerde territoriumclaims, of het afstemmen van zwaar-industrieel beleid (Europese Gemeenschap van Kolen en Staal). De SDG's zijn van die subsidiariteit ver verwijderd. Een SDG als "gendergelijkheid" gaat om de inrichting van de kleinste en meest wezenlijke sociale eenheid: het gezin. Overheidslagen tussen EU/VN en het gezin – de natie, de provincie, de gemeente – worden in toenemende mate buiten spel gezet. Hoogstens zijn ze uitvoerders van de SDG's. Democratische inspraak is er niet. Maatwerk al helemaal niet.

Een absurd voorbeeld is "grensoverschrijdend gedrag tegenover personeel". Dit is primair een zaak van werknemer en werkgevers, secundair van de nationale wetgever. Maar het GroenLinks-PvdA-verkiezingsprogramma wijst de Europese Unie aan als primaire bestrijder die "hard optreden" moet.

de perspectieven voor een Nederlandse Green Deal door een kabinet-Timmermans.

#1 Geen milligram uitstoot. De Europese Green Deal streeft naar een economie "waar er geen netto-uitstoot van broeikasgassen is en waar economische groei is losgekoppeld van het gebruik van hulpbronnen." Dit is een zeer drastische doelstelling, zelfs als het lukt om massaal over te gaan naar 'groene' energiebronnen. Zoals energie-expert Theo Wolters zegt: "Niemand durft hardop te zeggen dat 2050 *net zero* onhaalbaar is. Ik ken geen enkele energie-expert die denkt dat dit haalbaar is." Een strikt 'nul-beleid' is alleen mogelijk met de-industrialisatie. Daarmee wordt Europa nog afhankelijker van het buitenland.

#2 Emissiehandel als seculiere aflaat. Eén van de problemen die klimaatpolitici als Timmermans moeten creëren, is dat de uitstoot van CO₂ schadelijk is. CO₂ is heilzaam voor veel natuur, omdat het planten doet groeien. Timmermans dringt echter aan op het stoppen van alle CO₂-uitstoot door een "rappe uitfasering van kolen en fossiele brandstoffen". Tot

{ Een de-industrialisatie van Europa dreigt, met desastreuze gevolgen

dat bereikt is, geldt er een "Emissiehandelssysteem". Daarbij moeten bedrijven uitstootrechten inkopen. Dit is een vorm van

seculiere aflatenhandel. Consumenten draaien op voor de kosten, niet alleen doordat bedrijven de extra kosten aan hen doorberekenen, maar ook doordat de Europese Green Deal een "effectieve koolstofbeprijzing" voorstelt. Daarbij betaal je als consument extra voor 'vervuilende' producten. De opbrengst

Frans Timmermans maakt zich in Brussel hard voor een verbod op korte vluchten, maar vliegt zelf tientallen keren per jaar.

van de beprijzing gaat uiteraard naar Brussel.

#3 'Duurzame producten': plastic rietjes verboden. Het Timmermans-plan "zal maatregelen implementeren rond eenmalig bruikbaar plastic". Een kort zinnetje met grote gevolgen: sinds 2021 zijn plastic rietjes verboden. Ouders moeten voortaan papieren rietjes in de mond van hun kroost stoppen. Naast zeer onhandig (het papier wordt snel zompig) ook gevaarlijk, want uit Amerikaans onderzoek blijkt dat er kankerverwekkende stoffen in de rietjes zitten. Ook plastic bakjes voor de friet in de snackbar worden verboden, net als wegwerpbekertjes voor koffie.

#4 Lead by example, behalve in het vliegtuig. Integriteit geeft groen beleid draagkracht, moet Frans Timmermans gedacht hebben toen hij in de Europese Green Deal liet opnemen dat de EU zélf bij het inkopen

FRANS TIMMERMANS VERBIEDT VERKOOP DIESEL- EN BENZINEAUTO'S

Het Europees Parlement heeft in meerderheid ingestemd met een verbod op de verkoop van benzine- en dieselauto's. Vanaf 2035 kun je alleen nog een stekkerauto kopen.

Het verbod komt uit de koker van Frans Timmermans. De klimaatsaar wil totale controle over de economie, met een systeem van 'uitstootrechten'. Olie- en gasproducenten maar ook luchtvaartmaatschappijen moeten geld inleggen om CO₂ uit te stoten.

Belast de bedrijven, ontzie de burgers, zo hoor je de socialist Timmermans denken. Alsof een Shell de hogere kosten niet gaat doorberekenen aan de pomp. Het Planbureau voor de Leefomgeving heeft berekend dat de EU-maatregelen de brandstofprijzen opdrijven met 12 tot 14 eurocent per liter. Aardgas zal nóg duurder worden door de Brusselse plannen. Een gemiddeld huishouden zal 120 euro per jaar extra kwijt zijn.

Waarom zou je moeten betalen voor CO₂-uitstoot? Het is al lang en breed bekend dat CO₂ de groei van planten bevordert. Wie fossiele brandstof verstoekt, bewijst de natuur een dienst: dankzij de toename aan CO₂ neemt wereldwijd de plantengroei toe. Dit wordt de 'vergroening' van de planeet Aarde genoemd en NASA-satellieten bevestigen die.

"Als het beweegt, belast het." Zo typeerde de Amerikaanse president Ronald Reagan de belastingzucht van de moderne staat. Nu is dat bij auto's geen gek idee. Auto's bewegen over wegen die de overheid moet onderhouden. Daarom heft de staat wegenbelasting. Het is eerlijk oversteken: in ruil voor jouw geld levert de overheid een dienst. Maar wat voor dienst levert de EU in ruil voor de 'uitstootrechten'? De zeespiegel verlagen gaat Brussel niet lukken.

De uitstootrechten zijn feitelijk fiscale dwangmiddelen om burgers aan de elektrische auto te krijgen. Daar zit een krachtige lobby achter van automakers als Audi en Tesla. Die verdienen goudgeld aan de overgang. Want waar je met 20.000 euro wel een benzineauto kunt kopen, moet je voor een elektrische auto al snel het dubbele neerleggen. Erg dalen zal deze prijs niet, want stekkerauto's bevatten zeldzame grondstoffen als kobalt en lithium, die onder mensonterende omstandigheden worden gemijnd door Afrikaanse kinderen.

Jan Willem Erisman, prominent klimaatadviseur van de Nederlandse overheid, tempert dan ook de verwachtingen. Denk niet dat u als burger in de toekomst nog gewoon een auto hebt: "Meer elektrische auto's in de lijn van nu, dat is hetzelfde denken." De burger zal gedwongen met het openbaar vervoer gaan of, vooral in buitenregio's, zich moeten neerleggen bij isolement. Ga er maar aan staan als je met kleine kinderen naar het ziekenhuis moet vanuit je dorp.

Elektrische auto's zijn bovendien vervuilender dan gedacht. Bij de productie worden meer gevaarlijke stoffen uitgestoten dan bij het maken van benzine- en dieselauto's. Tegenstanders werpen op dat dit gecompenseerd wordt door de minimale uitstoot tijdens de levensduur van de stekkerauto. Dat gaat voorbij aan de slijtage van remmen en banden, die volgens de Britse milieuminister George Eustice tot vervuilende deeltjes leidt. Bij elektrische auto's is dat meer dan bij auto's op benzine en diesel omdat ze door hun batterij veel zwaarder zijn.

Een groeiend probleem met de stekkerauto is het beslag op het elektriciteitsnet. Dat is nu al dermate overbelast dat in Limburg en Noord-Brabant nieuwe bedrijven niet meer aangesloten worden. Dan komt er geen kilowatt stroom uit de laadpalen. Het valt te hopen dat deze bedrijven hun leasewagenpark nog niet elektrisch gemaakt hebben, anders is er totale stilstand. Een angstwekkend voorland van heel de Europese economie.

op duurzaamheid moet letten. "Lead by example" noemt hij het. Dit principe wordt verderop in het document verzwegen als het gaat over "significante vermindering in luchtvaartuitstoot". Dat zou wellicht te dichtbij komen: Timmermans vliegt zelf zeer frequent.

#5 Europees rekeningrijden. "De Commissie zal ook verse politieke aandacht schenken aan het bereiken van effectief rekeningrijden in de EU". Het Green Deal-document verwijst naar de Eurovignette, een EU-brede belasting voor zwaar vrachtverkeer. De implicatie is dat dit vignet in de toekomst ook van toepassing is op lichter verkeer, misschien zelfs persoonsverkeer. Het laat zich raden naar welke overheid de opbrengst van deze extra belasting gaat.

#6 Boeren zijn vervuilers. De Europese landbouw is één van de wereldwonderen qua efficiëntie en milieuvriendelijkheid. Wereldwijd dwingt die bewondering af. Behalve in Brussel. In de Green Deal-plannen worden boeren beticht van "lucht-, water- en bodemvervuiling" en dragen zij bij aan "het verlies van biodiversiteit en klimaatverandering". Daarom dringt Timmermans aan op de "Farm to Fork Strategy". Deze

{ Timmermans wil
rekeningrijden invoeren
op Europees niveau

aanpak stuit op flinke kritiek. Copa-Cogeca, een vakbond van boeren, waarschuwt dat Europa hiermee afhankelijk wordt

van import, doordat de eigen voedselproductie inzakt. Volgens agrarisch onderzoeksbureau HFFA Research doet deze aanpak de "agrarische productie aanzienlijk dalen tot 2030".

#7 Nog meer Natura 2000. Een voorname zorg van Timmermans is het gebrek aan 'biodiversiteit' in Europa.

Dat het dichtstbevolkte continent van Europa nu eenmaal minder diersoorten heeft dan Afrika of Latijns-Amerika, is een realiteit die hij niet wil accepteren. Daarom moeten ecologische 'toevluchtsoorden' uitgebreid worden. Dat zijn de Natura 2000-gebieden, in Nederland onderhand berucht omdat zo'n beetje alle economische

activiteit in de wijde omtrek van een dergelijk gebied onmogelijk wordt. Andere EU-lidstaten hebben

} Thuis knettert de haard, op het werk dringt hij 'verduurzaming' op

gelukkig veel minder gebieden aangemerkt als Natura 2000, maar Timmermans wil ze op het niveau van Nederland krijgen.

#8 Ook de EU wil uw huis verduurzamen. "De Commissie zal rigoureuus de wetgeving handhaven met betrekking tot de energiestatistiek van gebouwen", zo schrijft Timmermans terwijl bij hem thuis de open haard knettert. Lidstaten moeten volgens de Europese Green Deal een "renovatiegolf" opwekken. Gebouwen moeten daarbij van fossiele brandstoffen afgeholpen worden. Dit terwijl in meerdere EU-lidstaten, waaronder Nederland, blijkt dat deze transitie onwerkbaar is.

#9 Bomen kappen of behouden? Of allebei? Een onderdeel van de Europese Green Deal is het behoud van bossen in heel Europa, "om de opname van CO2 te bevorderen". Het plan zwijgt evenwel over de implicaties van dit doel voor biomassa, één van de heilige gralen van de energietransitie.

#10 Bedrijven moeten in het groene keurslijf. De vrijheid van ondernemen is één van de drijvende krachten achter het welvaartsucces van Europa. Dat wil de EU aan banden leggen. Duurzaamheid moet "verder ingebed worden

DE HANDHAVER VAN DE EUROPESE GREEN DEAL: DIEDERIK SAMSOM

Het plan om de Nederlandse boeren te onteigenen komt niet uit Den Haag, maar uit Brussel. Het is de inzet geweest van Diederik Samsom, de rechterhand van Timmermans. Bij een overleg in 2023 met hoge landbouwambtenaren van de Nederlandse regering heeft Samsom daarop aangestuurd.

Volgens Samsom zou gedwongen uitkoop van boeren de beste route zijn naar het bezwerven van de 'stikstofcrisis': het vermeende probleem van stikstofuitstoot die de Nederlandse natuur zou schaden, een 'crisis' die volgens menig expert een bureaucratische fictie is zonder basis in de werkelijkheid.

Volgens documenten die zijn ingezien door *Follow the Money* en de NOS wees Samsom erop dat het Nederlandse kabinet een flinke zak geld ter beschikking heeft voor de uitkoop van veeboeren. Dit zou ook de zegen van Brussel hebben. De Nederlandse ambtenaren zouden in reactie daarop hebben laten weten dat verplichte uitkoop weliswaar achter de hand wordt gehouden, maar dat zij dit uit vrees de boeren te provoceren dit nog niet ter tafel wilden brengen.

Samsom zou tegenover de ambtenaren bedreigd hebben dat er bij de Europese Commissie, die uitkoop als het "recept" ziet ter oplossing van de crisis, heel weinig ruimte is voor uitstel of flexibiliteit.

Diederik Samsom was kabinetschef van Timmermans bij de uitvoering van de Europese Green Deal. Daarvoor was hij PvdA-leider en Greenpeace-activist. Samsom was onder Rutte III (2017 - 2021) ook 'aanjager' van de Klimaattafels en stond daarmee aan de voet van het peperdure klimaatbeleid. Dit deed hij zonder enig democratisch mandaat. De voormalig PvdA-leider verketterde de Nederlandse burger als "verslaafde" aan aardgas.

in de bestuursstructuur van bedrijven", die "openheid van klimaat- en milieudata" moeten geven zodat investeerders weten wat de klimaatimpact is van hun investeringen. Dit zet de deur open naar de 'naming and shaming' van ondernemers die niet meegaan in de klimaatmanie.

#11 Geld moet groen worden. Opmerkelijk summier behandelt de Europese Green Deal de rol van het financiële systeem, terwijl zaken als de euromunt en de interne markt toch een groot deel van de EU-werking uitmaken. "Klimaat- en milieurisico's zullen gemanaged en geïntegreerd worden in het financiële systeem", geeft het plan cryptisch aan. Dit kan betekenen dat de EU vermeende klimaatimpact kan gebruiken om het geld van EU-burgers aan banden te gaan leggen. Te denken valt aan een digitale euro, die alleen besteed mag worden aan doelen die de Europese Unie 'klimaatneutraal' acht.

#12 Klimaatindoctrinatie in het onderwijs. De Europese Green Deal besteedt een halve pagina aan het belang van onderwijs. Denk aan het opleiden van zonnepaneel-installateurs. In de praktijk is dit ontoereikend om de ambitieuze EU-doelen te halen, zo constateerde nieuwswebsite *Politico* in augustus 2023. Maar onderwijs is meer dan technische training. Ook scholen en universiteiten moeten ingeschakeld worden, en wel voor klimaatpropaganda. De EU gaat "competenties" ontwikkelen om "attitudes over klimaatverandering en duurzame verandering" te veranderen. Dan krijgen schoolkinderen nog meer klimaatindoctrinatie in de klas.

{ Timmermans wil nóg meer klimaatpropaganda in

Onderwijs, woningbouw, financiën, bosbeheer – de Europese Green Deal is alomvattend. Het raakt alle domeinen van het maatschappelijk en zelfs het persoonlijk leven van Europeanen. Van de persoonlijke verzorgingsproducten die we mogen gebruik (ook plastic wattenstaafjes zijn verboden) tot de voertuigen die we mogen rijden (alleen elektrisch). Het mag gerust een totalitair plan genoemd worden. Hier ligt het grootste verschil met de New Deal van Roosevelt. Die bestond vooral uit de uitvoering van massieve publieke werken als

{	De Green Deal laat geen domein van het leven onaangetast	de Hooverdam, waarmee de federale overheid de werkgelegenheid aanjoeg. De persoonlijke levenssfeer van de gewone burger bleef
---	--	---

grotendeels onaangetast, afgezien van evidente verbeteringen als het aansluiten van afgelegen boerderijen op het elektriciteitsnet. De Green Deal grijpt overal in het leven in. Het laat zich beter vergelijken met de Nieuwe Economische Politiek van Vladimir Lenin of de Grote Sprong Voorwaarts van Mao Zedong.

Een groot verschil is evenwel dat Timmermans' plan zoveel mogelijk de krasse dwang van Lenin en Mao vermijdt, ten faveure van wat economen *nudging* noemen. Bij *nudging* stel je geen verboden in, maar stimuleer je gewenst gedrag en ontmoedig je ongewenst gedrag. Zo kunnen radicale Revolutionaire koerswijzigingen geëffectueerd worden, zonder dat de burger het gevoel krijgt dat hij beknot wordt in zijn vrijheid. Een voorbeeld uit de Europese Green Deal (met cursivering door ons):

"Het actieplan voor de circulaire economie zal ook maatregelen omvatten om bedrijven *aan te moedigen*

De Europese Green Deal van Timmermans heeft meer gemeen met de Nieuwe Economische Politiek van Lenin dan met de New Deal van Roosevelt.

herbruikbare, duurzame en repareerbare producten *aan te bieden* en consumenten *in staat te stellen daarvoor te kiezen*. (..) Het consumentenbeleid zal consumenten *in staat stellen* weloverwogen *keuzes te maken* en een actieve rol te spelen in de ecologische overgang."

Een Nederlands praktijkvoorbeeld van *nudging* is de oorlog tegen aardgas. Aanvankelijk drong kabinet-Rutte III aan op een algeheel verbod. Dit wekte zoveel wrevel op bij de bevolking dat de regering tot *nudging* overging. Gasgebruik is duurder en duurder geworden, in zulke mate dat zelfs de middenklasse nu aan energiearmoede leidt. Alternatieven als de warmtepomp worden ondertussen agressief gepromoot met subsidies. Het eindresultaat is hetzelfde: dat Nederlanders van het gas afgaan.

BIOMASSA: DE PIJNLIJKE DENKFOUT VAN TIMMERMANS EN SAMSOM

Frans Timmermans en Diederik Samsom willen met een Richtlijn Hernieuwbare Energie komen, waarin biomassa opnieuw de hoofdrol speelt. Maar deze ooit zo gevierde 'milieuoplossing' ontpopt zich intussen als een milieuramp. Gesubsidieerd worden overal in de wereld complete bossen gerooid om in een oogwenk door de schoorstenen van centrales in het niets te vervliegen.

Hoe zijn we in dit gekkenhuis aanbeland? De klimaatpaniek heeft overheden op alle niveaus de verkeerde kant op gestuurd. Biomassa is een obsessie geworden. In heel Nederland hebben gemeentes langlopende wurgcontracten met energiebedrijven getekend. Contracten waarmee een gemeente zich bijvoorbeeld verplicht tientallen vrachtwagens hout per dag aan te leveren om de hongerige ovenmonden van de biomassacentrales te voeden. Daarvan staan er al 200. Nog eens 100 zijn in aanbouw.

Behalve tot milieuschade leidt het tot veel burgerleed. In het programma *De Hofbar* komt Rini Ruitenschild uit Ede aan het woord. Door een biomassacentrale staat zijn huis blauw van de rook. Maar "als je een melding doet, wordt er alles aan gedaan om je melding onderuit te halen... Iedereen kan bedenken dat als je hout gaat verstoken, je niet duurzaam bezig bent."

Toestanden als in Ede doen zich door het hele land voor. Rutger Castricum roept Samsom in de uitzending ter verantwoording. Die begint – nerveus gebarend – met de stelling dat het verbranden van een boom CO₂-neutraal is. Het idee is namelijk dat het in hout opgesloten CO₂ dat bij verbranding vrijkomt, weer opgenomen wordt als je een nieuwe boom aanplant. Dat is althans de theorie, waar zijn Green Deal van uitgaat. Samsom geeft daar wel bij toe: "Als je theorie in praktijk wil vertalen moet je wel heel voorzichtig aan doen."

Het lukt Diederik Samsom maar niet om te weerleggen dat biomassa milieuvervuilde gebakken lucht is.

Zeg dat wel. Want iedereen begrijpt dat als je een oude boom verbrandt en alle CO₂ daarin terugkeert in de lucht, het nog heel lang gaat duren voordat een jonge boom diezelfde hoeveelheid weer in zich heeft opgenomen. En dat als je dag in dag uit doorgaat met complete bossen op te stoken, je enorme hoeveelheden CO₂ in de atmosfeer brengt. Die je dan misschien met jonge bomen ooit wel weer kunt opnemen, maar daar gaan minstens decennia overheen. Intussen zit je met al dat extra CO₂ in de lucht waarvan je het aandeel in de atmosfeer juist had willen terugbrengen. David Smeulders, hoogleraar energietechnologie in Eindhoven, noemt dat spottend het opnemen van een 'klimaathypothek'.

Luke Chamberlain, EU-klimaatcoördinator, velt een hard oordeel over biomassa. "Het enige groene aan houtige biomassa is het geld dat in de zakken van de grote bedrijven verdwijnt, die voor het verbranden publieke subsidies ontvangen." Biomassa maakt overheden, milieufanaten en energiebedrijven tot *partners in crime*. De burger betaalt.

De Europese Green Deal is werk in uitvoering. Na presentatie in 2019 is Timmermans aan de slag gegaan met de uitvoering. Dat stokje is nu overgenomen door zijn opvolger Wopke Hoekstra, met als constante factor Diederik Samsom.

De burger die, bezorgd om zijn vrijheid en privé-eigendom, de implementatie van de plannen nauwgezet volgt, ziet dat een deel van de plannen sneuvelt. Vaak wordt de soep ook niet zo heet gegeten als die opgediend wordt. Daarbij spelen de grote veranderingen als de coronacrisis en de Oekraïne-oorlog, die dikwijls roet in het eten gooien van centrale planners. We mogen echter niet gerustgesteld zijn. Klimaatpolitici erkennen zelf dat het om een "nieuw bewustzijn" en een "richting" gaat. De Europese Green Deal is een aanzet tot een klimaatpolitiek die nog veel ingrijpender is. De primaire bedoeling van het plan is dan ook niet zozeer concreet beleid, maar het warm maken van de geesten. Het is een vader die veel kinderen hoopt te verwekken. Ook in de lidstaten: keer op keer vinden we in de Europese Green Deal de doelstelling om lidstaten in het groene gareel te krijgen. Nederland is zo'n lidstaat.

Frans Timmermans heeft uitzicht op het Torentje. Hoe kan hij een Nederlandse Green Deal vormgeven? Te verwachten valt dat veel Brusselse plannen onder hem direct doorgevoerd

{ Wat staat ons allemaal te wachten bij een kabinet-Timmermans?

worden. Nederland heeft altijd al het beste jongetje van de EU-klas willen zijn. Daar kan de machtspoliticus Timmermans behendig

gebruik van maken. Daarnaast zijn er klimaatwensen die om wat voor reden dan ook niet erdoor kwamen in Brussel,

bijvoorbeeld omdat bij het opstellen van de Europese Green Deal al op de rem werd getrapt door meer behoudende lidstaten. In Nederland is die remming minder, doordat de 'natuurlijke' tegenstanders – de nominaal liberale, pro-eigendoms

partij VVD en het nominaal centrumrechtse, pro-agrarische CDA – uitgesproken voorstanders

{ Aardgas wordt nu echt verboden, als het aan GroenLinks-PvdA ligt

zijn van meer groene dwangmaatregelen. De laatste partij wordt nu zelfs geleid door een voormalige klimaatlobbyist.

Timmermans zal veel van zijn groene verlanglijstje kunnen krijgen. We doen er goed aan om te kijken wat daar op staat, door enkele punten op te lichten uit het verkiezingsprogramma van zijn GroenLinks-PvdA-combinatie.

Wie het groenrode programma openslaat, ziet direct wat de prioriteiten zijn. Dat zijn niet "betaalbare en bereikbare zorg" en "een sociaal vangnet en goed pensioen", de voornaamste wensen van de traditionele linkse achterban. Letterlijk op nummer 1 staat "Een rechtvaardige duurzaamheidstransitie". Daar worden ambitieuze doelen gesteld: "in 2040 zijn we volledig klimaatneutraal" en "de industrie stoot in 2040 netto geen CO2 meer uit". Dit wil GroenLinks-PvdA bereiken met een uitgebreid pakket aan maatregelen. Wij lichten er een aantal uit. De punten zijn in overeenstemming met, of vloeien zelfs rechtstreeks voort uit de Europese Green Deal, die in het GroenLinks-PvdA-programma expliciet genoemd wordt als leidraad.

#1 Nieuw leven blazen in het aardgasverbod. Kabinet-Rutte III lanceerde in 2017 het aardgasverbod. In de jaren

erna is dit een stille dood gestorven: het bleek onuitvoerbaar, onbetaalbaar en vooral erg onpopulair. GroenLinks-PvdA wil dit verbod nu reanimeren: "We werken toe naar compleet aardgasvrij". Huiseigenaren krijgen dus niet meer de vrijheid om hun privé-eigendom naar eigen voorkeur te verwarmen. Ze moeten opgezadeld worden met luide warmtepompen en lauwe stadswarmte.

#2 Eigen woning klimaatneutraal. Timmermans' partij wil dat ieder huis geïsoleerd wordt en zonnepanelen krijgt. Dit kost al snel tienduizenden euro's per woning. De rekening wordt vooral bij de verhuurders dan wel huiseigenaren zelf neergelegd. Nieuwe woningen bouwen moet "circulair, biobased, energiepositief en natuurinclusief": mantra's die letterlijk zijn gekopieerd uit de Europese Green Deal.

#3 Gedwongen besparen. De energietransitie zet het stroomnet onder zware druk. In plaats van het net te versterken, moeten bedrijven maar energie gaan besparen.

{ Hetaardgasverbod moet er nu echt komen, vindt GroenLinks-PvdA

Alle "energiebesparende maatregelen" met "een terugverdientijd van elf jaar" moeten verplicht genomen worden door bedrijven. Bedrijven die naar de mening van GroenLinks-PvdA het maatschappelijk belang onvoldoende dienen, moeten achteraan aansluiten bij de stroomverdeling.

#4 Alleen 'groene' energie. Timmermans wil alle winning van kolen en gas wettelijk verbieden. Hij wil pertinent geen nieuwe kerncentrales plaatsen, ook al is nucleaire energie het meest milieuvriendelijk. Alle energie moet 'groen' opgewekt

worden. "Schijnt de zon niet en is er geen wind, dan zullen we de nodige elektriciteit ergens anders vandaan moeten halen. Voor kortere periodes kan dit uit batterijen of door vraagsturing." Kortom: op een windstille winterdag wordt u in het donker gezet.

#5 Auto wordt nog meer de melkkoe. Het hoofdstuk over mobiliteit gaat bijna geheel over openbaar vervoer. Dat is de toekomst. De verliezer is de automobilist. "Een aanzienlijk deel van de publieke ruimte die privéauto's in beslag nemen, kan beter worden gebruikt

voor bijvoorbeeld extra woningen, parken en pleintjes of voorzieningen."

{ Timmermans wil in Den Haag nóg sneller benzineauto's

De automobilist is een "vervuiler" die wat GroenLinks-PvdA betreft "gaat betalen". Vanaf 2030 mogen in Nederland "alleen nog elektrische voertuigen worden verkocht." Dit is nog vroeger dan de EU-regel, opgelegd door Timmermans, die verkoop van benzine- en dieselauto's vanaf 2035 verbiedt.

#6 "Fossiele subsidies" weg. Een hardnekkige mythe op klimaatlinks is dat fossiele brandstoffen gesubsidieerd worden. Feit is dat het gebruik van dergelijke brandstoffen juist afgestraft wordt met hoge accijnzen. Toch wil Timmermans' partij de "fossiele subsidies" afbouwen. "De gratis rechten op vervuiling die nu nog aan de industrie en de luchtvaart worden gegeven, stoppen we." Dit sluit aan op het "Emissiehandelssysteem" dat Timmermans in de Europese Green Deal heeft gezet.

#7 Stikstofpolitiek in stroomversnelling. "We houden vast aan het doel om de stikstofuitstoot in 2030 te halveren", zegt Timmermans' programma. De daardoor

"vrijkomende stikstofruimte" moet naar "investeringen in de energietransitie". Dit is een utopie, want de stikstofdoelen kunnen in de praktijk alleen gehaald worden als *alle* menselijke activiteit in Nederland stopt.

#8 **Onteigen de boer.** Het Timmermans-plan noemt de boeren "grote vervuilers". Zij moeten uitgekocht worden. Wil een boer zijn eigendom behouden, dan "zijn we ook bereid [om] verplicht uit te kopen". Dit betekent onteigening c.q. het afpakken van boerenland. De boeren die nog over mogen blijven, moeten aan een "systeem van carboncredits". Het is slechts één van de vele extra regels die Timmermans aan boeren wil opleggen en die de facto de landbouw en veetelt onmogelijk zullen maken. Het vrij boer-zijn zal verleden tijd worden.

} Boeren worden telkens weggezet als de grote vervuilers

#9 **Brussel heeft het laatste woord.** GroenLinks-PvdA wil een berg subsidie om de pijn van de energietransitie te verzachten. Het laatste woord over de besteding van dat geld is niet aan de Europese Commissie. Die "moet erop toezien dat subsidies voor de transitie, bijvoorbeeld uit het Sociaal Klimaatfonds bij voorrang ten goede komen aan de meest kwetsbare gebieden en huishoudens."

"Samen voor een hoopvolle toekomst" luidt de titel van het GroenLinks-PvdA-programma. "Samen" komt 50 keer voor in het document van 94 pagina's. Maar dat is nog lang niet zoveel als het woord "overheid" (77 keer). De staat is de oplossing voor alles. Er waait een straffe wind van dirigisme door het klimaatsocialistische programma. Benadrukken

Timmermans ageert tegen polarisatie, maar zet groepen en mensen tegen elkaar op. Bron afbeelding: Flickr / PES Communications.

veel partijen het belang van samenwerking met de sector, de klimaatsocialistische plannen reppen alleen over wat de staat moet doen. Met als apart programmapunt "handhaven, handhaven, handhaven" om te zorgen dat burgers en bedrijven in het gareel lopen. Ook omdat het Timmermans-programma uitermate wantrouwend staat tegenover bedrijven. Oliebedrijven maar ook agrarische firma's worden weggezet als "vervuilers". In het nieuwe eco-communisme zijn zij de bourgeois die het proletariaat onderdrukken.

Linkse politici als Timmermans ageren graag tegen het 'zaaien van verdeeldheid', maar GroenLinks-PvdA zaait polarisatie op elke pagina. Door geen samenwerking met sectoren te zoeken en de Staat te verafgoden, en door boeren en bedrijven weg te zetten als vervuilers, dringt de partij aan op een nieuwe klassenstrijd. Zou het 'oude' rode communisme dan toch niet zo dood zijn als we na de val van de Muur dachten?

TIMMERMANS OP DE VINGERS GETIKT DOOR X: 'OVERHEID IS NIET UITGEHOLD'

Big Tech staat normaal aan de kant van links. Het is dan ook verrassend dat X, voorheen Twitter, Frans Timmermans gecorrigeerd heeft. De bewering van de GroenLinks-PvdA-leider dat de overheid uitgehold is, wordt in een *community note* als "feitelijk incorrect" beoordeeld.

"De afgelopen kabinetten hebben stap voor stap teruggeduwd en uitgehold", zegt de PvdA'er op X. "Het is misgegaan op het moment dat we dachten: de markt kan ons redden." Dat laatste is al weinig ongeloofwaardig. Praktisch elke partij in Nederland is voor een begrensde vrije markt. Er zijn in ons land geen neoliberale *Chicago Boys* die al het heil van de markt verwachten en van de samenleving een libertarische woestenij willen maken. Timmermans ziet spoken.

De *note* bij Timmermans' bericht richt zich op de eerste bewering: de uitholling van de overheid. Die heeft nooit plaatsgevonden, integendeel: in de afgelopen jaren is het aantal ambtenaren flink gegroeid. Had de Rijksoverheid in 2015 nog 116.731 mensen in dienst, in 2022 was dit al 138.376 man. Daarbovenop komt dat ministeries vaker consultants inhuren. Deze groei komt door het coronabeleid en de klimaatpolitiek die de kabinetten-Rutte aan Nederland hebben opgedrongen.

De overheidsgroei weegt zwaar op de Nederlandse bevolking. De collectieve lastendruk – het percentage van het verdiende geld dat afgeroomd wordt door de overheid – is toegenomen van 35,1% bbp in 2012 naar wel 39,1% in 2021. In de Rutte-jaren is een huishouden gemiddeld meer dan 3.000 euro per jaar extra gaan betalen. Vooral de middenklasse heeft het zwaar te verduren. Zij kunnen niet zoals de bovenklasse vluchten in vastgoedconstructies (al heeft Rutte IV ook die vluchtroute

afgesloten). Zij krijgen niet allerlei toeslagen, waarmee Timmermans' partij de stem van de onderklasse koopt.

Dat maakt de politieke retoriek over de 'terugkeer van een sterke staat' zo bizar. Hoeveel partijen hoorden we tijdens corona niet oproepen tot een grotere overheid? Alsof die afgelopen decennia klein is geweest. Bovendien heeft de coronacrisis juist aangetoond hoe ineffectief en log de overheid is. Problemen kunnen veel beter lokaal opgelost worden, door de samenleving zelf. Of door de boeren, die absurd genoeg van de overheid te horen krijgen wanneer ze hun aardappelen uit de grond moeten halen.

De feiten zijn helder: de overheid is niet uitgehold, maar opgezwollen. Wil Nederland weer gezond worden, dan zal de staat eerst moeten afvallen. Al zal zulke beeldspraak de persoon Frans Timmermans weinig zeggen.

Frans Timmermans
@F_Timmermans

De afgelopen kabinetten hebben stap voor stap de overheid teruggeduwd en uitgehold. Het is misgegaan op het moment dat we dachten: de markt kan ons redden.

Wij verleggen de koers naar meer solidariteit, daar is het land aan toe. Schouder aan schouder. Samen kan het. #Op1 #WNL

Translate post

Readers added context they thought people might want to know

De inzet dat overheid zou zijn 'uitgehold' is feitelijk incorrect. Sinds 2017 is het personeelsbestand fors gegroeid.
kennisvandeoverheid.nl/cijfers-overhe...

Ook wordt overheid niet 'teruggeduwd': De regeldruk blijft stijgen.
onl.nl/wp-content/upl...

Timmermans keert de werkelijkheid om: overheid stapt al decennia naar voren.

Do you find this helpful?

Rate it

Context is written by people who use X, and appears when rated helpful by others. Find out more.

8:23 AM · Sep 30, 2023 · 653.6K Views

HOOFDSTUK 4

DE WATERMELOEN

FRANS TIMMERMANS EN DE NIEUWE IDEOLOGIE VAN HET KLIMAATSOCIALISME

Een sociaaldemocraat in hart en nieren. Dat is Frans Timmermans naar eigen zeggen. De PvdA'er dweept met zijn 'gewone' komaf als zoon van een dienstbode aan Nederlandse ambassades. Met vochtige ogen kan Timmermans vertellen hoe hij bij de kerstviering in de ambassade minder mooie cadeautjes kreeg dan de diplomatenzoontjes. Tegelijk staat hij binnen PvdA zeker niet bekend als linkse hardliner. In 2012 ontketende hij haast een revolte door in een interne e-mail te klagen dat de partij "SP-light" dreigt te worden.

{ GroenLinks komt voort uit de Communistische Partij Nederland

Timmermans voelt zich meer thuis bij de rechtseren lijn van zijn "politiek vader" Max van der Stoep, die een uitgesproken hekel had aan

wat hij de "*lunatic left*" noemde: de Jan Pronken en Marcel van Dammen van deze wereld, die de DDR goedpraatten en maar al te graag wegkeken van communistische misdaden.

Dat maakt het opmerkelijk dat Timmermans voor de landelijke verkiezingen van 2023 in zee gaat met GroenLinks. Voor het eerst vormen PvdA en GroenLinks één lijst. GroenLinks is een fusiepartij van onder andere de Communistische Partij Nederland. Deze partij is altijd een verlengstuk geweest van

Moskou en heeft de genocides van Stalin stellig verdedigd. Een leerling van Max van der Stoep moet daar toch van gruwen?

Toch is Timmermans al jaren fervent voorstander van de GroenLinks-PvdA-combinatie. "Ik geloof in die samenwerking," zegt hij in een interview met *Trouw* uit 2022, "omdat bij de Partij van de Arbeid altijd het zwaartepunt zal liggen op sociaaleconomische herverdeling. Bij GroenLinks zal altijd het zwaartepunt liggen op herverdeling van de aardse ruimte." En als "politiek ergens over gaat, dan is het over herverdelen".

Het sleutelwoord is dus "herverdelen". Een curieus woord met verstrekkende implicaties. Het impliceert dat iets in beginsel *verdeeld* is, alsof een onzichtbare macht het eigendom gedistribueerd heeft, in

plaats van dat mensen dit zelf door hun arbeid hebben verkregen. Het voorvoegsel "her-" duidt natuurlijk

} "Als politiek ergens over gaat, dan is het over herverdelen"

op een nieuwe ronde verdelen. Daarvoor is het nodig om het vermeende verdeelde weer opnieuw in te nemen. *Herverdelen* kan alleen na *innemen*. Dat gebeurt in een beschaafde samenleving met zeer beperkte belastingen, bedoeld voor alleen de broodnodige publieke diensten. In de communistische samenleving gebeurt dat herverdelen met de onteigening van burgers en de afschaffing van privé-eigendom. Tussen deze uitersten zit comfortabel en ambigu de term "herverdelen". Onder deze paraplu kunnen de ogenshijnlijke rechts-realistische sociaaldemocraten en de gestaalde communisten onderdak vinden en één lijst vormen.

De sociaaleconomische herverdeling waar PvdA voor staat, lukt volgens Timmermans alleen "als je ook het

De ideologie van Frans Timmermans laat zich het best vergelijken met een watermeloen: groen van buiten, rood van binnen.

klimaatprobleem beheersbaar maakt, anders zijn degenen die altijd wel voor zichzelf kunnen zorgen, degenen die zich redden." Een terugkerend refrein in Timmermans' Europese Green Deal en in het GroenLinks-PvdA-verkiezingsprogramma is dan ook het 'helpen' van de lagere klasse met de torenhoge kosten van de klimaattransitie. Deze groene operatie is een massieve herverdelingsoperatie, waarin de hogere en middenklasse moeten inleveren voor het proletariaat.

Er zit op een nog dieper niveau een diepe verbondenheid tussen het 'rode' socialisme van PvdA en de 'groene' ecologie van GroenLinks. Dit is de filosofische achtergrond van de ideeën van Frans Timmermans. Wie

zijn denkwereld wil doorgronden en zijn uitspraken wil plaatsens, moet zien dat 'groen het nieuwe rood is', zoals het wetenschappelijk bureau van GroenLinks zegt. De Amerikaanse publicist James Bascom, die geregeld over de Nederlandse klimaatbeweging schrijft, heeft daar een grondige analyse van gemaakt. Die drukken we integraal in dit boek af, met hier en daar aanpassingen om de tekst direct op de ideeën en uitspraken van Frans Timmermans te betrekken.

Op het eerste gezicht zou je denken dat marxisme, socialisme en communisme weinig te maken hebben met ecologie. Per slot van rekening laten communistische en voormalige communistische landen als Rusland en China de slechtste milieuprestaties in de geschiedenis zien.

Alleen al het woord Tsjernobyl vat de onmetelijke minachting van communistische regimes voor de natuurlijke omgeving samen. Vandaag de dag is China met afstand de ergste vervuiler ter wereld. En dat is niet verwonderlijk, want Marx, Lenin, Stalin en Mao prezen allemaal de zware industrie

- zoals staalfabrieken, olieraffinaderijen en chemische fabrieken - als fundamenteel voor het communisme. Ze schreven

} Communisme prijst zware industrie - maar schijnt bedriegt

over de noodzaak om de krachten van de natuur met bruut geweld te domineren door de bouw van massale hydro-elektrische dammen, kanalen en andere projecten.

Hoe komt het dan dat de socialisten sinds de val van de Berlijnse Muur enthousiast de ecologie hebben opgepakt? Waarom dragen mensen die vroeger het marxisme als hun geloofsblijdenis omhelsden, mensen die een oogje hebben

toegeknepen bij de communistische verwoesting van de aarde tijdens de Koude Oorlog, nu hun offers op in de tempel van Gaia? Waarom is Groen het nieuwe Rood?

Want bij nader inzien hebben marxisme en moderne ecologie werkelijk veel gemeen. Ecologie is zowel de natuurlijke opvolger als een radicalere toepassing van de principes van het marxisme, socialisme en communisme. Ze hebben allemaal dezelfde principes en einddoelen. Ecologie is in feite een verder gevorderd stadium van hetzelfde historische proces, dat de Braziliaanse hoogleraar Plinio Corrêa de Oliveira in zijn boek *Revolutie en Contrarevolutie* beschrijft. Dezelfde anarchistische en egalitaire verlangens die in de Communistische Revolutie tot uiting komen, vinden hun voltooiing en vervulling in de Ecologie en haar 21e-eeuwse incarnatie: Inheems Tribalisme.

Net als de Franse Revolutie, waar het veel inspiratie uit put, was absolute gelijkheid het centrale principe van het marxisme. Gerechtigheid en moraal worden in het communistische denken bepaald door de mate waarin iemand of iets de ongelijkheid in rijkdom wegneemt. Het communisme

{ Gelijkheid tussen mens
en natuur is de
volgende stap richting

omarmt ook de evolutieleer
en past op de maatschappij
dezelfde principes toe als
Charles Darwin op de
biologie.

Voor het marxisme is het belangrijkste middel om deze volmaakte gelijkheid te bereiken de oorlogsvoering op basis van klassen. "De geschiedenis van alle tot nu toe bestaande samenlevingen is de geschiedenis van de klassenstrijd", schreven Karl Marx en Friedrich Engels in het Communistisch Manifest. Om de communistische

utopie te vestigen, moeten deze hogere klassen worden geëlimineerd, desnoods met geweld. Dit alles om tot een toekomstige utopische samenleving te komen zonder klassen, hiërarchieën, ongelijkheden en vooral zonder privé-eigendom. "Communisme", vervolgden ze, "kan worden teruggebracht tot één enkele zin: afschaffing van privé-eigendom".

Veel minder bekend is echter dat zowel Karl Marx als Friedrich Engels al ecologie in hun communistische theorieën hebben verwerkt. Volgens Marx is de mens één met de natuur:

"De planten, de dieren, de stenen, de lucht, het licht, de stenen, enz. maken deel uit van het leven van de mens en van zijn

{ Marx en Engels predikten al 'eenheid met de natuur'

activiteiten. De natuur is het anorganische lichaam van de mens. Dat de mens in de natuur leeft, betekent dat de natuur zijn lichaam is, waarmee hij in een constante relatie moet staan om niet te sterven. Zeggen dat het fysieke en spirituele leven van de mens één is met de natuur, is niets anders dan onderschrijven dat de natuur één is met zichzelf, omdat de mens deel uitmaakt van de natuur." (*Ökonomisch-philosophische Manuskripte*, 1844).

Van zijn kant stelt Engels dat de mens, als "één vlees" met de natuur, deze oorspronkelijk respecteert. De heerschappij die hij over de natuur had was broederlijk en niet onderdrukkend: "Wij domineren de natuur niet als een veroveraar die een vreemd volk overheerst door dat te onderdrukken. Wij domineren de natuur niet als iemand die anders is, maar als iemand die één is met de natuur. We behoren tot de natuur, we zijn één vlees en één bloed met

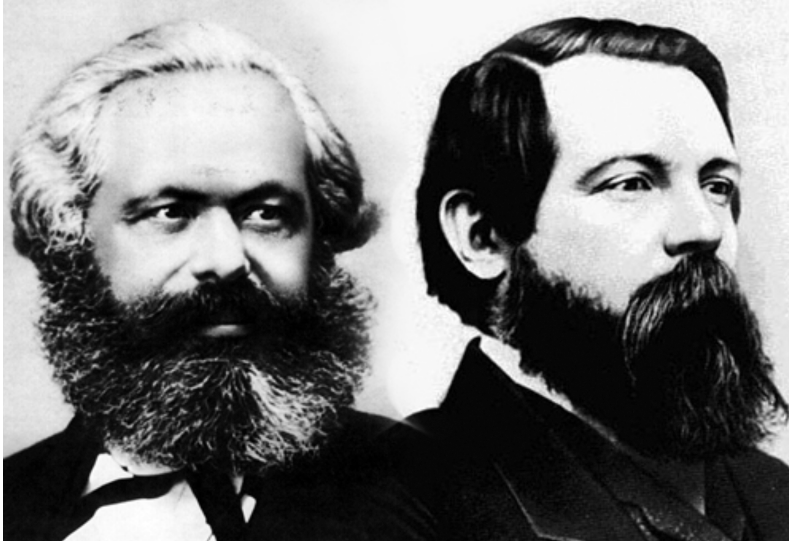
de natuur, we zijn één brein met de natuur. We leven in haar schoot." (*Dialektik Der Natur*; 1876). Deze idyllische natuurstaat - die Engels aan primitieve stammen toeschrijft - werd mogelijk gemaakt door de afwezigheid van privé-eigendom. Mensen dachten niet in termen van 'ik' en 'mijn', maar in termen van 'ons en 'onze'. Er bestonden geen hiërarchieën en er was dus ook geen overheersing van de een over de ander.

Op een gegeven moment ontstond er een gewelddadige breuk in de menselijke relaties. Het gemeenschappelijke "wij" en "onze" maakten plaats voor het individualistische 'ik' en 'mijn'. Sommige mensen begonnen anderen te overweldigen. Ten eerste, door zich de vrouwen toe te eigenen (vandaar het gezin). Vervolgens, door zich de productiemiddelen toe te eigenen (vandaar het privé-eigendom). Ten slotte, door

{	De communisten wilden een terugkeer naar de idyllische natuurstaat	zich de mechanismen van de macht toe te eigenen (vandaar de staat). Hiërarchie was geboren, en daarmee ook
---	--	--

onderdrukking en vervreemding. Deze versterking had ook gevolgen voor de relaties met de natuur, waarop de mens dezelfde soort onderdrukkende heerschappij begon uit te oefenen als de hogere klassen op de lagere (Engels, *Der Ursprung der Familie, des Privateigentums und des Staats*, 1890).

Engels concludeert dat de belichaming van deze onderdrukking van de natuur door de mens het kapitalisme is. Dit is gebaseerd op de burgerlijke mentaliteit, waarvan het enige doel is winst te maken, ongeacht de kosten voor het

Karl Marx en Friedrich Engels waren de geestelijk grootvaders van de groene beweging, een feit dat klimaatideologen erkennen.

milieu. Een Italiaanse communistische denker synthetiseert zijn gedachte zo: "De wortel van het geweld tegen de natuur en het milieu ligt in het privé-eigendom, in de wetten van de maximale winst, in de regels en redeneringen van de kapitalistische samenleving." (Giorgio Nebbia, *Communisme en ecologie*, 1995).

Vanuit deze premissen begonnen communistische en anarchistische denkers als Piotr Kropotkin en Henry David Thoreau de wortels te analyseren van het geweld van de mens over de natuur, dat inherent wordt beschouwd aan het kapitalistische en burgerlijke systeem dat op consumentisme is gebaseerd. Als gevolg daarvan zagen zij in de ecologie een

FRANSTIMMERMANS SPREEKT STEUN UIT VOOR EXTINCTION REBELLION

Extinction Rebellion heeft na Schiphol ook de A12 bezet. In Den Haag is de snelweg wekenlang (gedeeltelijk) geblokkeerd door de klimaatactivisten. GroenLinks-PvdA-leider Frans Timmermans spreekt in NPO-programma Khalid en Sophia zijn steun uit voor de demonstratie: "Het doel dat zij hebben, namelijk dat we stoppen met subsidies voor de fossiele industrie, dat steun ik heel erg."

Timmermans kan maar beter zijn steun heroverwegen. Extinction Rebellion is een extremistische groepering, die door de Britse politiediensten op de terreurlijst is gezet. Meerdere XR-leiders zijn uitgetreden en spreken van een "manipulatieve cult" en "angstcult". Mede-oprichter Roger Hallam grossiert al jaren in claims van wereldwijde hongersnood en massale sterfte - claims die met het vorderen van de jaren zijn ontkracht. Deze Hallam dwong een woordvoerster te beweren dat 6 miljard mensen zullen sterven in de klimaatapocalypse. Hallam ziet geweld als intrinsiek onderdeel van zijn strijd: "We gaan overheden dwingen om te handelen... En ja, sommigen kunnen hierbij doodgaan." Hallam geeft in een interview aan dat hij niet wijkt bij een snelwegblokkade, zelfs als er een ambulance voor hem staat waarin een patiënt in levensgevaar verkeert.

Extinction Rebellion hamert op geweldloosheid, maar sloeg in 2021 minstens 19 ramen in bij het hoofdkwartier van de Britse bank HSBC. "We zullen alle gereedschappen uit de kist gebruiken om HSBC te stoppen", had een XR-leider op voorhand gewaarschuwd. Met hamers en beitels werden gaten geslagen in de ramen. In Nederland zou XR-activist Hannah Prins deelnemen aan een debatavond over "het gebruik van geweld (..) tegen personen", wat pas op het laatste moment werd afgeblazen

Frans Timmermans spreekt in NPO-programma Khalid & Sophie zijn steun uit voor de acties van Extinction Rebellion.

na massale verontwaardiging op Twitter. Het grootste gevaar van Extinction Rebellion is niet het geweld. Zelfs niet de klimaatdoelen die de beweging nastreeft. Gevaarlijker nog is het ideologisch doel: de vernietiging van de Westerse christelijke beschaving, inclusief het kapitalisme. Veelzeggend is de uitspraak van mede-oprichter Stuart Basden: "En ik ben hier om te zeggen dat XR niet over het klimaat gaat. De ineenstorting van het klimaat is namelijk een symptoom van een giftig systeem dat de manier waarop we met elkaar als mensen en met al het leven omgaan, heeft geïnfecteerd. Dit werd verergerd toen de Europese 'beschaving' over de wereld werd verspreid door wreedheid en geweld (vooral) tijdens de laatste 600 jaar van kolonialisme, hoewel de wortels van de infecties veel verder teruggaan."

noodzakelijk element van de socialistisch/communistic/anarchistische revolutie die zij verkondigden. Volgens hen zal de Revolutie niet volledig zegevieren, als de 'bevrijding' van het proletariaat van de bourgeoisie niet gepaard gaat met de 'bevrijding' van de natuur van de onderdrukking door de mens. Geen wonder dat Marx oproept tot de bevrijding van de dieren, met een citaat van Thomas Münzer, de leider van de Duitse boerenopstand aan het begin van de zestiende eeuw: "Alle schepselen zijn in eigendom veranderd, de vissen in het water, de vogels in de lucht, de planten op de aarde; ook de schepselen moeten vrij worden!" (*Zur Judenfrage*, 1844).

Later ontwikkelden de neomarxistische scholen het concept van het 'soortenimperialisme', dat wil zeggen een imperialisme van de mens over de natuur, dat een afspiegeling is van het imperialisme van de hogere klassen over de lagere klassen en van de sterkere volkeren over de zwakkere. De verdere ontwikkeling van deze ideeën in de revolutionaire

{ Naast arbeiders moeten
ook de dieren bevrijd
worden

stromingen in de jaren vijftig en zestig van de vorige eeuw, stelde de hele industriële samenleving ter discussie als zijnde intrinsiek

onderdrukkend voor de natuur. Van daaruit ontstonden de ecologische en anticonsumentistische bewegingen.

Rond dezelfde tijd dat Karl Marx en Friedrich Engels de theorieën van het communisme aan het ontwikkelen waren, ontstond de moderne ecologie. De term 'ecologie' werd in 1866 bedacht door de Duitse naturalist Ernst Haeckel. Met ecologie bedoelde hij een soort 'economie van de natuur' die de uitwisseling van materie en energie tussen

levende organismen en hun omgeving bestudeerde. Hij legde de wetenschappelijke basis voor de moderne ecologische beweging. Haeckel, een fanatieke leerling van Charles Darwin, zag de natuur als een ecosysteem waarin organismen strijden om het overleven van de sterkste. Hij stichtte ook een nieuwe naturalistische en pantheïstische religie die het christendom in Duitsland moest vervangen: de Monistische Liga.

{ De moderne ecologie is een verwerping van het christendom

In tegenstelling tot het christendom, dat het materiële universum en God van elkaar onderscheidt, is het primaire principe van het monisme dat het heelal uit één enkele substantie bestaat. Hij schreef: "Dualisme...verdeelt het heelal in twee totaal verschillende substanties - de materiële wereld en een immateriële God, die wordt voorgesteld als de schepper, ondersteuner en heerser ervan. Het monisme daarentegen... erkent één enkele substantie in het universum, die tegelijkertijd 'God en de natuur' is, lichaam en geest (of materie en energie) die onscheidbaar zijn. De buitenaardse God van het dualisme leidt noodzakelijkerwijs tot theïsme; en de binnenwereldlijke God van de monisten leidt tot pantheïsme".

Volgens Haeckel zag het monisme het hele universum als één enkel wezen dat uit dezelfde substantie bestond. Mensen, dieren, planten en mineralen hebben daarom allemaal dezelfde morele waarde en een fundamentele gelijkheid. Monisme is in wezen pantheïsme. Zoals Haeckel zelf schreef: "Het monistische idee van God... erkent de goddelijke geest in alle dingen... God is overal... We zouden daarom God kunnen

voorstellen als de oneindige som van alle natuurlijke krachten, de som van alle atoomkrachten en alle ethertrillingen."

Haeckel leerde ook dat de natuur de bron is van alle waarheid en onze enige gids voor menselijk gedrag. Hij verachtte de christelijke openbaring als een afschuwelijke mythe die de aandacht afleidt van de werkelijke bron van waarheid, namelijk de natuur zelf. "De waarheid is alleen te vinden in de tempel van de natuurstudie, en...de godin van de waarheid woont in de tempel van de natuur, in de groene bossen, aan de blauwe zee,

{ Ecologen zien de natuur
als de maatstaf en de
enige bron van

en op de besneeuwde toppen
van de heuvels - niet in de
duisternis van het klooster...
noch in de wierookwolken
van onze christelijke kerken...

De wegen die leiden naar de edele goddelijkheid van waarheid en kennis zijn de liefdevolle studie van de natuur en haar wetten... geen zinloze ceremonies en gedachteloze gebeden."

De menselijke samenleving, zo leerde hij, moet worden afgebroken en gereorganiseerd in overeenstemming met de regels die in de natuurlijke wereld zijn vastgesteld. Alle sociale instellingen, tradities en religies die de mens van de natuur scheiden, moeten worden afgeschaft. Haeckels ideeën over ecologie verspreidden zich met hoge snelheid aan het einde van de negentiende eeuw en tot ver in de twintigste eeuw. De Duitse filosoof Arthur Schopenhauer sprak voor velen toen hij in 1890 schreef dat "de fundamentele fout van het christendom... het onnatuurlijke onderscheid is dat het christendom maakt tussen de mens en de dierenwereld, waartoe hij werkelijk behoort. Het stelt de mens voor als iets van opperst belang, en ziet dieren slechts als dingen." De

Het troosteloze toekomstvisioen van het groene socialisme: terug naar de natuur, naar een tribale 'oerstaat', waarin niemand meer iets bezit.

ideeën van monisme en ecologie werden nog verder ontwikkeld door de zogenaamde 'Diepe Ecologie'. Ontwikkeld door de Noorse filosoof Arne Naess in de jaren zestig en zeventig en gepopulariseerd door de Amerikaanse filosoof George Sessions, vormt *Deep Ecology* de basis voor bijna al het ecologische denken van vandaag de dag.

Deep Ecology trekt de radicaal egalitaire ideeën van het monisme nog verder door. Het beschouwt al het niet-menselijke leven, van dieren tot eencellige organismen, als gelijkwaardig aan de mens en als een einddoel, niet voor de mens, maar voor zichzelf. Een hond, een rivier, een slang, een vlieg, een microbe, een berg en een baby hebben allemaal dezelfde waarde. De aarde bestaat dus niet om de mens te dienen, maar is eerder een doel in zichzelf.

De volgelingen verafschuwen wat zij de "christelijke arrogantie ten opzichte van de natuur" noemen. Het was de katholieke Kerk die de westerse mens leerde de natuur te gebruiken voor zijn eigen egoïstische doeleinden en er niet in volmaakte gelijkheid mee te leven, zoals de boeddhisten of de Amerikaanse Indianen. GroenLinks-ideoloog Merijn Oudenampsen legt uit: "De christelijke traditie introduceerde het idee dat God deze aarde had geschapen opdat de mensheid haar kon gebruiken naar believen... De realiteit van klimaatverandering botst ook met diepgewortelde

overtuigingen waar allereerst
het christendom en later de
kapitalistische moderniteit
op gestoeld is." *Deep Ecology*-aanhanger Chellis

{ GroenLinks-ideoloog:
'Klimaat en christendom
gaan niet samen'

Glendinning vergelijkt zelfs de effecten van onze moderne beschaving met het katholieke dogma van de erfzonde en noemt dit het "erftrauma".

De Amerikaanse *Deep Ecologist* Gary Snyder schrijft dat wanneer mensen zichzelf superieur achten aan planten en dieren, "we onwetend zijn van onze eigen natuur en in verwarring over wat het betekent om mens te zijn. Deze verwarring komt voort uit het feit dat we denken dat we onafhankelijk en superieur zijn aan andere levensvormen in plaats van een gelijk lidmaatschap te accepteren aan de schijnbaar chaotische en totaal onderling afhankelijke wereld van de woestheid."

Deep Ecologists haten de westerse beschaving vanwege haar rol bij het tot stand brengen van een hiërarchie die de mens boven de natuur stelt. Thomas Berry, een Amerikaanse

priester en een zelfverklaard 'geoloog', beschrijft de hedendaagse menselijke beschaving als een vorm van "patriarchaat" die de natuurlijke wereld onderdrukt. Voor hem zijn er vier fundamentele patriarchale onderdrukkingen die vernietigd moeten worden: heersers over mensen, mannen over vrouwen, bezitters over niet-bezitters, en mensen over de natuur. Dit egalitarisme gaat zo ver dat *Deep Ecologist* Jack Turner schreef dat we "onzelf als voedsel moeten zien" voor andere dieren, net zoals ze voedsel voor jou zijn. De mens moet "zich in de biologische orde vestigen" zonder privileges boven andere dieren, "om in harmonie met Gaia te zijn". Als de behoeften van de mens in conflict komen met die van niet-mensen, moeten de mensen voor die laatste wijken.

Arne Naess vond dat de samenleving haar houding ten opzichte van de aarde moet veranderen en zich moet onderwerpen aan wat hij de "kerndemocratie van de biosfeer" noemde, dat wil zeggen, van de radicaal egalitaire ideologie van *Deep Ecology*. Zo niet, dan aanvaardde hij dat we "een dictatuur nodig zullen hebben om de restanten van de diversiteit aan levensvormen te redden...Op een 'aangename' manier, door harmonisch te leven met de natuur, of op een 'ruwe' manier, door dictatuur en dwang - dat zijn de opties". "Hoe langer we wachten om de nodige veranderingen door te voeren, hoe drastischer de maatregelen die nodig zijn." Hier sluit de Deutsche Bank feitelijk op aan met het pleidooi om Frans Timmermans quasi-dictatoriale macht te geven om de klimaatdoelen te halen.

{ 'We hebben dictatuur nodig om biodiversiteit te redden'

DEUTSCHE BANK BEPLEIT 'ECO-DICTATUUR' VOOR TIMMERMANS

Voor het slagen van de Europese Green Deal zal "een zekere mate van eco-dictatuur nodig zijn". Dit zal Frans Timmermans als muziek in de oren klinken. Een senior econoom van de Deutsche Bank, Eric Heyman, uit in een analyse scherpe kritiek op het "oneerlijke debat" waarmee de EU (en dus Frans Timmermans) haar Green Deal, haar programma tegen de vermeende klimaatverandering, uitvent. In plaats van een utopisch 'groen' droombeeld met louter voordelen op te hangen, zoals Timmermans nu doet, zou het eerlijker zijn als de EU toegeeft dat de Green Deal recht naar een megacrisis leidt met groot "verlies van welvaart en banen". Dat is nu eenmaal zo en daar kun je maar beter voor uitkomen.

De analist van de DB hekelt de EU-verkooppraatjes die de Green Deal aanprijzen als "een nieuwe groeistrategie" waarmee de EU een "eerlijke en welvarende samenleving" kan worden. Maar in feite zal het noodzakelijk zijn heel de Europese economie, plus het politieke en juridische stelsel op de klimaatsocialistische schop te nemen, en dat zal alleen lukken met "een zekere mate van eco-dictatuur", aldus Heyman, omdat de mensen het zonder die eco-intimidatie gewoon niet zullen pikken. De analist waarschuwt voor "massaal politiek verzet", zodra mensen door krijgen waar het heen gaat.

Voorlopig zijn de revolutionaire gevolgen van de klimaatagenda van de EU voor het dagelijks leven "nog relatief abstract" en voor de meeste huishoudens "nog aanvaardbaar." Het volk is nog rustig. Binnenkort echter zullen de door Timmermans voorgestelde maatregelen voor klimaatneutraliteit drastische ingrepen met zich meebrengen in de keuze van vervoermiddelen, de grootte van woningen, de wijze van verwarming, het bezit van

Banken steunen Frans Timmermans, ondanks zijn socialistische tirades tegen het 'financiële systeem'. Voor instellingen als Deutsche Bank is groene politiek namelijk een zeer interessant verdienmodel.

elektronische consumptiegoederen, alsmede beperkingen in de consumptie van vlees en tropische vruchten.

Dit verzet zal zich bovendien politiek organiseren. De tegenstanders zullen met recht kunnen wijzen op enorme stijgingen van energieprijzen, draconische inperkingen van de persoonlijke vrijheid en rigoureuze ondermijning van het privé-eigendom. Verarming is dan onvermijdelijk. Daar kun je maar beter eerlijk over zijn, aldus Heyman, want er zijn immers geen goedkope oplossingen voorhanden. Wil de EU de klimaatdoelstellingen voor 2050 dus halen, dan zal Timmermans de bevolking daartoe moeten gaan dwingen, of hij daar nu een democratisch mandaat voor heeft of niet.

Deep Ecologists lopen warm voor gemeenschappelijk wonen en gruwen van privé-eigendom. Gary Snyder schreef dat "de complicatie van bezittingen, de opvattingen over 'mijn en dijn' staan tussen ons en een echte, duidelijke, bevrijde manier om naar de wereld te kijken." De samenlevingen die het meest lijken op het ideaal voor *Deep Ecologists* zijn in feite de primitieve, inheemse samenlevingen van de Amerikaanse Indianen. Ze leven een bestaan zonder technologie, zonder beschaving, zonder privé-eigendom, zonder hiërarchie en ze aanbidden de aarde, de zon en de natuur als goden. *Deep Ecologist* George Sessions prees de "culturen van de meest oorspronkelijke (jagers-verzamelaars) samenlevingen over de hele wereld" die "doordrongen waren van op de natuur georiënteerde religies die het eco-georiënteerde perspectief uitdrukten".

Zoals we hebben gezien, hebben het communisme en de ecologie veel principes gemeen. Ze zijn allebei radicaal egalitair, ze verwerpen beiden het christendom en de notie van een persoonlijke God, ze haten allebei de West-Europese beschaving,

{ Ecologie en socialisme
delen enthousiasme
voor primitief, heidens

ze zijn allebei anarchistisch,
ze omarmen allebei de
evolutie, ze verwerpen allebei
privé-eigendom in welke
vorm dan ook, en ze zijn
allebei utopisch. De moderne

ecologie kan in feite eenvoudigweg worden gezien als een meer geavanceerde vorm van socialisme met quasireligieuze ondertoon. Het belangrijkste gemeenschappelijke element tussen ecologie en socialisme is echter hun wederzijds enthousiasme voor het primitieve, heidense, voorchristelijke leven in een stam, dat wordt geïllustreerd door de indianen van Amerika.

Al in 1928, op het zesde Wereldcongres van de Communistische Internationale in Moskou, kregen de communistische partijen van Latijns-Amerika de opdracht om te strijden voor zelfbeschikking voor de indianenstammen, om propaganda in de taal van de Indianen te produceren en om te proberen de indianen voor de communistische zaak te winnen. In de jaren 1930 begonnen de Peruaanse en Chileense communistische partijen te ijveren voor de oprichting van onafhankelijke indianenrepublieken in hun respectieve landen. In 1950 lanceerden de Mexicaanse communisten een slogan:

"autonomie in het regionale en lokale bestuur" voor de inheemse volkeren.

En de tweede verklaring van Havana, gepubliceerd

in 1962 in het Cuba van Fidel Castro, greep de zaak van de indianen, mestiezen, zwarte mensen aan, om van hen een machtig leger voor de revolutie te maken.

De voorchristelijke, primitieve Indiaan van de beide Amerika's dient als model voor zowel het socialisme als de ecologie. Het waren de jaren zeventig in Latijns-Amerika, met name in Brazilië, waar deze ideeën door de katholieke linkerzijde werden overgenomen en uitgevoerd. Leonardo Boff, de Braziliaanse ex-Franciscaner broeder, marxist, bevrijdingstheoloog en medeauteur van de encycliek *Laudato Si'*, vatte dit goed samen toen hij schreef dat "de schreeuw van de Aarde de schreeuw van de armen is en de schreeuw van de armen de schreeuw van de Aarde, onze Moeder Aarde", die "gekruisigd wordt", en dat het onze taak is haar te redden, zoals wij dat al decennia lang met de armen doen". Om de aarde en

{ De communisten zagen inheemse volkeren als pionnen voor hun spel

zichzelf te redden van de vernietiging, moeten westerlingen hun economische, politieke en sociale instellingen vernietigen en het leven in een stam van de Amazone-indianen imiteren, aldus de groene socialisten.

Eenzelfde sentiment vinden we in het boekje *Broederschap* dat Frans Timmerman in 2015 publiceerde. "De aarde die ons laat voelen dat haar draagkracht beperkt is en dat wij heel snel beter met haar zullen moeten omgaan, willen we overleven." De aarde wordt

{ Frans Timmermans
maakt van Moeder
Aarde een heuse

tot een persoon gemaakt, een Moedergodin wier woede we beter niet opwekken en die ons straft voor onze overtredingen.

Mgr. Pedro Casaldáliga, een leidende figuur van het inheemse tribalisme, omschrijft zichzelf en de beweging als "trans-communistisch", dat wil zeggen een beweging die gebaseerd is op dezelfde principes van het communisme, maar die ze toch doortrekt naar een radicalere conclusie. De volmaakte vervulling van het communisme, zo u wilt. Evenzo is dit Ecologisch Inheems Tribalisme, dat de Pan Amazone-synode van 2019, samen met verschillende VN- en EU- maatregelen, ten uitvoer wil leggen, niets anders dan het oude communisme dat zich eenvoudigweg heeft veranderd.

Het communisme is niet dood, maar leeft verder in de vorm van Ecologie. Groen is het nieuwe Rood. Ecologie is de perfecte vervulling van de egalitaire droom van Karl Marx en de totale omkering van de hiërarchische orde die God in het universum heeft ingesteld. Het zou onmogelijk zijn een grotere afwijzing van Gods orde voor te stellen dan deze.

GROEN IS HET NIEUWE ROOD: EEN SYNTHESE VAN NEDERLANDSE BODEM

Dat ecologie en socialisme innig verbonden zijn is geen rechtse samenzweringstheorie. Het is een idee dat al langer leeft in linkse kringen. Politicoloog Merijn Oudenampsen schreef er voor GroenLinks een invloedrijk stuk over in 2019, met de veelzeggende titel 'Groen is het nieuwe rood'. "De koppeling tussen groen en rood lijkt anachronistisch maar is het niet," schrijft de academicus. "De komende decennia zal klimaatverandering noodgedwongen een dominant raamwerk worden, het kader waarbinnen een groot deel van onze politiek zich zal gaan afspelen."

Oudenampsen, die ook trainingen geeft aan Extinction Rebellion, omschrijft klimaatverandering als "ernstige vorm van marktfalen" en verduurzaming als "niet iets is wat we aan het marktmechanisme kunnen overlaten." Oudenampsen citeert instemmend de Amerikaanse politica Alexandra Ocasio-Cortez, wier Green New Deal één van de inspiratiebronnen van Timmermans' Europese Green Deal is. Met Ocasio-Cortez pleit Oudenampsen voor een oorlogseconomie naar het model van de Amerikaanse mobilisatie tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Oudenampsen refereert aan het rapport *Grenzen van de groei* (1972) van de Club van Rome. Dat voorspelde brandstoftekort en overbevolking. Dat hiervan niets klopte, deert de GroenLinkser niet. "Het rapport sloeg in als een bom. In Nederland alleen al werden er 300.000 exemplaren van verkocht. De beschikbare grondstoffen bleken uiteindelijk te laag ingeschat. Echter de algemene vaststelling dat er natuurlijke grenzen zijn aan groei, heeft weinig van zijn relevantie verloren." Oudenampsen pleit voor eenzelfde "hervormingsdrang". "Het socialisme dat zo lang op sterk water is gezet, is weer een nieuw leven beschoren. Groen is het nieuwe rood."

HOOFDSTUK 5

FIETSEN ZONDER HANDEN VIJFTIEN REDENEN OM FRANS TIMMERMANS UIT HET TORENTJE TE HOUDEN

De Nederlandse politiek is grillig. Daar hoeft je Timmermans niets over te vertellen. Zijn PvdA won in 1977 de verkiezingen, maar Joop den Uyl mocht geen tweede kabinet vormen. Zijn opvolger Wim Kok ging in 1994 wel 12 zetels achteruit, toch werd hij premier. Job Cohen was de gedroomde *Spitzenkandidat* van links, maar verloor in 2010 van de toen nog bleue Mark Rutte. Cohen was evenwel geen politieke straatvechter, wat Timmermans zeker wel is. Bovendien heeft de Limburger geen sterke tegenstander die 'centrumrechts' kan verenigen. Met genoeg 'verdeel en heers' kan hij zich zeker in het Torentje manoeuvreren. We kunnen er dus niet gerust op zijn dat de PvdA'er vanzelf van het politieke toneel verdwijnt. Van Timmermans kunnen we alleen winnen door een principieel en vastberaden afwijzing van waar hij voor staat. Daar zijn meer

dan genoeg redenen voor.

{ Alleen principieel verzet
houdt Timmermans uit
het Torentje

We sommen er vijftien op.
Daarmee vatten we ook al
het voorgaande samen en
komen we tot een conclusie.

#1 Timmermans wil een Nederlandse Green Deal. Dit plan heeft drie speerpunten: "vergroen onze steden en dorpen", "herstel onze natuur" en "verduurzaam onze industrie". De

Nederlandse Green Deal komt bovenop de EU-variant én het Klimaatverdrag van Parijs plus het Klimaatakkoord van kabinet-Rutte III. Zo stapelen we klimaatdwang op klimaatdwang.

#2 Timmermans verheerlijkt de islam. "Al 2.000 jaar" behoort de islam tot Europa, zegt hij op de Duitse televisie. Niet alleen zit hij er 600 jaar naast, ook gaat Timmermans voorbij aan het feit dat de islam zich immer vijandig opgesteld heeft tegenover het christelijke Westen. Talloze Europeanen zijn tot slaaf gemaakt door de Saracenen. Timmermans kijkt weg van deze wandaden en heeft geen probleem met de islamisering van ons continent door islamitische massa-immigratie.

#3 Timmermans vergelijkt migratiecritici met nazi's. De moslims zijn de nieuwe Joden, zegt de politicus onbeschaamd in zijn boekje *Broederschap* (2015). Kritiek op de islamitische massa-immigratie vergelijkt hij met extreemrechtse kritiek op het uitwijken van Joden in de jaren 1930. Dat antisemitisch geweld tegenwoordig veel vaker door moslims wordt gepleegd dan door extreemrechts, verzwijgt Timmermans steevast.

{ Timmermans past niet in de 'nieuwe bestuurscultuur'

#4 Timmermans mist integriteit. In Nederland wordt veel gesproken over de 'nieuwe bestuurscultuur'. Mensen hebben behoefte aan een breuk met de flagrante leugens van politici als Mark Rutte, die bleef volhouden 'geen actieve herinneringen' te hebben aan de toeslagenaffaire. Timmermans is bij uitstek ongeschikt om vorm te geven aan de gewenste cultuuromslag in het openbaar bestuur. Zijn politieke loopbaan telt talloze leugens, fantasieën en verbroken beloften. Zijn klimaatstandpunten ademen wantrouwen naar burgers toe.

#5 Timmermans is een hypocriete grootverdiener en milieuvvervuiler. De PvdA'er wil geld uit de zak kloppen van het bedrijfsleven en de hardwerkende Nederlander.

Ondertussen verdient hij zelf meer dan een ton wachtgeld per

{	Timmermans klopt geld	maand en draagt hij geen
	uit onze zakken, terwijl	belasting af in Nederland.
	hij zijn eigen zakken vult	Zijn sterke schouders willen
		geen lasten dragen. Daar

houdt de hypocrisie niet

op: Timmermans dringt onbetaalbare 'verduurzaming' op aan huiseigenaren, maar woont zelf in slecht-geïsoleerde huizen.

#6 Timmermans voert oorlog tegen plastic. Het is makkelijk te vergeten hoe praktisch plastic het moderne leven maakt. Babybillendoekjes, rietjes, eetbakjes en draagzakken worden erg ongebruiksvriendelijk als er geen plastic in zit. Toch voert Timmermans via de EU een oorlog tegen plastic. Nu al klagen snackbarhouders over extra kosten door de EU-verboden die ingevoerd zijn. De oorlog tegen plastic is onderdeel van het 'primitiviseren' van de economie, een ecologische obsessie met 'organische' materialen.

#7 Timmermans wil in een nóg hogere versnelling met anti-auto-beleid. Als klimaatsaar in Brussel heeft de PvdA'er gezorgd dat de verkoop van benzine- en dieselauto's per 2035 verboden is. Als premier in Den Haag wil Timmermans dit verbod al per 2030. Zijn EU-beleid heeft auto's afgelopen jaren al veel duurder gemaakt, door allerlei extreme milieueisen aan nieuwe voertuigen.

#8 Timmermans is woke. Met al zijn gehamer op klimaat zou je vergeten dat langere tijd – we spreken van 2010 tot 2019 – de promotie van gender en lhbt de grootste

prioriteit van Timmermans was. In politiek en media treedt hij telkens op als voorvechter van de woke-dwang. Daarbij is een terugkerend refrein de "diversiteit", die hij als toekomst van de mensheid ziet. Als 'cishetero witte man' betreft hij dat echter niet op zichzelf.

#9 Timmermans heeft een hekel aan het referendum.

Links was lange tijd een voorvechter van de volksraadpleging. Bij het referendum van 2005 was Timmermans voor de Europese Grondwet. Nadat het volk de verkeerde (lees: niet-linkse) keuze maakte en de constitutie verwierp, heeft Timmermans als staatssecretaris meegewerkt aan het alsnog doorvoeren van veel elementen uit de Europese Grondwet.

#10 Timmermans zit bovenop een vulkaan van links radicalisme. GroenLinks-PvdA is een giftig mengsel van communisme, eco-radicalisme, gendergekte en staatsocialisme. Zoals te verwachten uit zich dat in voorstellen tot verregaande klimaatdwang. Via de groene route streeft GroenLinks-PvdA de oude rode droom na van

een wereld zonder privé-eigendom en met absolute staatscontrole. Minder te verwachten en misschien

{ Binnen zijn partij
bestaat sympathie voor
islamitische terreur

nog veelzeggender is de brede steun die binnen de partij bleek te leven voor de islamitische groepering Hamas, nadat die een golf van terreur losliet op Israël in de herfst van 2023.

#11 Timmermans ziet de Staat als oplossing voor alles.

Praktisch ieder probleem die de politicus in de wereld ziet, wil hij oplossen met meer overheidsingrijpen. Van samenwerken met bedrijfsleven en samenleving is geen sprake. Timmermans verspreidt de onwaarheid dat de overheid 'uitgekleed' is.

#12 Timmermans is een volbloed multiculturalist. Het leven in een samenleving met één cultuur is zowat een hel in de optiek van de Timmermans. Dat één cultuur leidend is in een land, is hem een gruwel. De afbraak van de Nederlandse christelijke cultuur zal hij met enthousiasme aanjagen.

#13 Timmermans zet groepen tegen elkaar op.

Keer op keer noemt hij boeren en bedrijven "vervuilers". In

{ Timmermans hekelt het bestaan van een Leitkultur in Nederland

plaats van samen naar oplossingen zoeken, zet hij hele bevolkingsgroepen weg als misdadigers. Dit past binnen het socialisme,

dat de Revolutie ziet als een overwinning op kwaadaardige bevolkingsgroepen als de clerus en de bourgeoisie.

#14 Timmermans bederft het ondernemingsklimaat.

De Nederlandse economie draait op mkb's, die de grootste werkverschaffers van ons land zijn. Maar ook op grote bedrijven, die wereldberoemd zijn om hun innovativiteit.

Als Timmermans aan de macht komt, wordt Nederland een onaantrekkelijk land om te ondernemen. Grote bedrijven zullen vertrekken, ondernemers zullen minder personeel aannemen.

Vrij ondernemen is bovendien lastig als je vuistdikke rapportages moet inleveren over de 'klimaatimpact' van je bedrijf.

#15 Timmermans wil méér van wat Nederlanders zat zijn. Massa-immigratie, stikstofdwang, aardgasverbod: burgers zijn het zat. Nederlanders willen een breuk met de kabinetten-Rutte. Timmermans wil juist meer van hetzelfde.

"Ik was het kind dat naar zijn ouders schreeuwde: kijk eens papa, kijk eens mama, ik kan zonder handen fietsen," zei

Frans Timmermans eens in een interview met *NRC*. "En ze keken niet." Het is een fantasie, zoals zoveel in het leven van de politicus: "Dat was mijn gevoel, ik beschuldig mijn ouders niet hè." Het is evenwel een treffend beeld. Timmermans kan in de politiek heel goed zonder handen fietsen. Als één van de weinigen beheerst hij het machtsspel, spreekt hij overtuigend én kan hij vage ideeën omzetten in omvangrijke politieke projecten. Maar waarom zou je je handen van het stuur halen, behalve om dat te laten zien aan iedereen? Het is geldingsdrang, geeft Timmermans zelf toe. Terwijl in de politiek niet het ego moet gelden, maar het gemeengoed. Als de Westerse christelijke beschaving iets leert over politiek, dan is het dat: overstijg je eigenbelang en streef naar het belang van de samenleving als geheel. Dit vereist klassieke deugden als zelfbeheersing en christelijke deugden als nederigheid. Het Verlichtingsdenken van Timmermans verwerpt die deugden, ten faveure van zelfexpressie en eigen genot. De resultaten daarvan zullen desastreus zijn. Wie te lang zonder handen fietst, klapt tegen de muur. In zekere zin is dat al gebeurt. De Europese Green Deal van Timmermans draagt bij aan energiecrisis en de-industrialisatie van Europa, waardoor ons continent minder goed de klappen van de coronacrisis en de Oekraïne-oorlog heeft opgevangen. De 'nieuwe armoede' van de middenklasse, die de torenhoge energierekening niet meer kan betalen, is deels te wijten aan de EU-klimaatpolitiek van Frans Timmermans. Als hij nog meer invloed krijgt dan hij in Brussel had, staan we slechts aan het begin.

{ Een staatsman zet niet zijn ego voorop, maar het algemeen belang

Over Cultuur onder Vuur

De campagne Cultuur onder Vuur is opgericht in 2014 met als doel de verdediging van de Nederlandse christelijke cultuur.

Daaronder vallen naast de ondermijning van de vrijheid en het privé-eigendom, de klimaatideologie, de voortschrijdende islamisering en de strijd tegen Zwarte Piet.

Cultuur onder Vuur is een campagne van Stichting Civitas Christiana, aangesloten bij de internationale katholieke lekenbeweging Traditie, Familie en Privé-eigendom.

Cultuur onder Vuur voert actie met publicaties, e-mailings, straatcampagnes en petities.

Sluit u aan bij Cultuur onder Vuur en help de verdediging van onze cultuur door extra exemplaren van dit boek te verspreiden of door te doneren.

De campagne Cultuur onder Vuur zet zich met 0 euro subsidie voor 100 procent in voor de Nederlandse cultuur en de christelijke tradities.

Ga naar de website en maak het verschil!

www.cultuurondervuur.nl